

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

פנינים מובחרים - ח
מלוקטים מגליוני נועם שיח

לקראת שנת תשפ"ג

מכון אפריון לשלמו

לייקווד תשפ"ב

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א

אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות

נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת

הנגיד החסיד המפואר

מו"ה אליעזר רוזמאן הי"ו

ראש וראשון לכל דבר שבקדושה בעיר התורה לייקווד

לע"נ זקנו הגה"ח משרידי הדור הישן

הרב יוסף בנימין וויליגער זצ"ל

בן הגאון המפורסם רבי מרדכי זצ"ל

בעמח"ס "פרדס מרדכי" וש"א"ס

יארצייט ה' תשרי

קהל זכרון אלעזר

ע"ש הגה"ק רבי אלעזר לעוו זי"ע בעל "שמן רוקח" אב"ד סאנטוב • וע"ש נינו הנקרא על שמו הרה"ח הגעלה מוה"ר יעקב אלעזר פרידמאן ז"ל
 Congregation Zichron Elazar • 16 Irene Court • Lakewood, N.J. 08701

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

לאיתר חיים ארוכים וברוכים, בספרן של צדיקים גמורים, ויזכה להמשיך בפעליו הברוכים לתורה ולתעודה, בבריות גופא ונהורא מעליא, והרבה נחת ועונג ינחתו מכל יוצ"ח בחתוה דיצה וצהלה, וכל הטוב הצפון מאתנו לא יבצר, אורח חיים, שובע שמחות, הון ועושר בביתו וצדקתו עומדת לעד.

המאחלים

הנהלת הקהלה

אצרף את ברתי מעומק הלב באהבה רבה
 שלמוה זלמן פרידמאן

הדפריע!

ספר נועם שיח מהדורת "זבלכתך בדרך" - חלק ג'

אוצר שיחות המלהיבות את הלב
משולבות בעובדות נפלאות והנהגות מגדולי ישראל

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

איגרת נדירה מאת המשפיע המפורסם
הרה"צ רבי אברהם אלימלך בירדמן שלישי"א

שמחו בה' וגילו צדיקים

בעוה"ש"ת, ט' בטבת תשע"ה

הנה התגלה עתה אור מופלא, הלא המה גליונות "נועם שיח", והם אוצר שיחות דברי תורה אמרים יקרים יוצאים מברך מים חיים, שנאמרו לעם דורשי ה' ע"י המשפיע הגדול והמפורסם מרבנים החשובים דליקוואד הגה"ח רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אב"ד דק"ק סאנטוב, והדברים יוצאים מן הלב להשקות את בני ישראל, דברים נשגבים מתוקים מדבש המלהיבים את הלכות ומעוררים לתורת ה' ולעבודתו, אשרי לו שזכה להאיר ולהשפיע על אח"י הצמאים לדבר ה' ואני בתוכם שכבר דליתי מנהר הגדול הזה.

על כן יפה ונאה עשו כעת אשר קיבצו את הגליונות לפונדק אחד, ולהוציא ספר יפה ומפואר "נועם שיח", אשר יוצא לאור לרגל שמחת לבו בנשואי בנו החתן המופלג בחיור"ש נ"י, ובדואי יתקבל ספר נפלא זה ברוב חיבה אצל אחינו בני ישראל המבקשים את ה'.

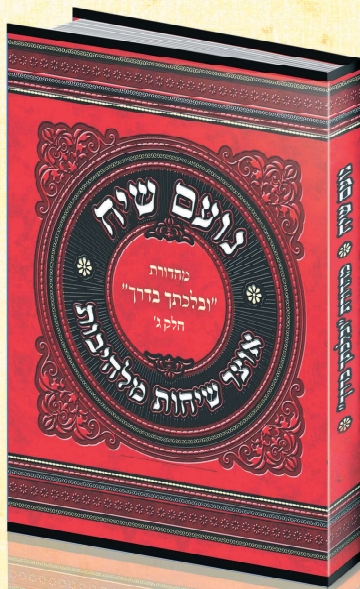
השי"ת יהיה בעורו ויפוצו מעיניו חוצה, לגלות ולהאיר בקרב עמך ישראל את האור כי טוב, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה, וימשך במפעליו הברוכים בעוז ותעצומות, מחיל אל חיל ילכו, בבריות נופא ונורא מעליא, וירוהו נחת דקדושה מכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת דקדושה, עדי נוכה לביאת משיח צדקינו בב"א.

אברהם אלימלך בירדמן

הפצה:

1-718-384-1324

עריכה:

לבן אפריון לשלמה

לייקוד

9996551@gmail.com

אמר לו הגאב"ד זי"ע: התעקשתי שאין זו סיבה...

לאחרונה הובא בגליון "נועם שיח" (פרשת מטו"מ תשפ"א, מס' 182) שכ"ק מרן גאב"ד ירושלים זי"ע אמר לחברי ההנהלה של אחת הישיבות שהתפארו בפניו שהם מכניסים לישיבתם רק בחורים מצויינים ובוחרים את ה"סמעטענע" - שהוא מתפלל כל יום שהישיבה תיסגר. לאור זה סיפר לי בני הרב מאיר דוב שליט"א, מה סיפר לו הגאב"ד זי"ע בעצמו לפני כמה שנים, בעת שלמד בישיבת מיר בארץ ישראל - והיה מסתופף הרבה בצילו (ובמיוחד בעת רעוא דרעוין מדי שבת בשבתו, והתלווה אליו הביתה במוצש"ק להבדלה) - וכך סיפר לו הגאב"ד: יום אחד נכנס אלי משגיח מאחת הישיבות, ואמר לי שהוא רוצה לזרוק איזה בחור מהישיבה, וביקש את הסכמת. המשגיח אמר לי את כל הצדדים למה הוא רוצה לזרוק את הבחור מן הישיבה, ואילו אני - אומר הגאב"ד - התעקשתי שאין זו סיבה מספקת לזרוק בחור מישיבה. כשמע המשגיח את דבריי, הוא התרגז עלי והגיב "א ישיבה איז נישט קיין שפיטאל" ['ישיבה' היא לא בית חולים]...

מספר הגאב"ד, כשמעתי את דבריו, הייתה לי סייעתא דשמיא נפלאה, ומיד נזכרתי בסיפור שאירע לפני כחמישים שנה, וסיפרתי להמשגיח את הסיפור הזה על אתר, וכך סיפרתי לו: לפני כחמישים שנה הגיע אדם גדול לגייטסהעד (הגאב"ד הזכיר את שמו של הגדול הזה) ונשא מדברותיו, ואני השתתפתי בדברותו, וכך התחיל הלה את דרשתו, "א ישיבה איז א האספיטאל" (hospital) [ישיבה היא בית חולים]...

ממשיך הגאב"ד לספר: כשסיפרתי למשגיח את הסיפור הזה, חוורו פניו עד למאוד. הסתכלתי עליו כמה רגעים, ושאלתי אותו מה הוא אומר על זה, והשיב לי המשגיח, שהוא תלמידו של האדם גדול הזה...

שאלתי אותו - אומר הגאב"ד - "נו! מה יהיה עכשיו?", השיב המשגיח, "אני לא אזרוק את הבחור מהישיבה"...

כ"ק גאב"ד ירושלים זי"ע לפני כמה חדשים מעיין בספר "נועם שיח"

סיפור נפלא ביותר

מתוך הדרשה בשמחת ה"תנאים" של החתן ידידי'ה יהודה פרידמן ניו כ"ב כסלו תשפ"ב

לפני כמה שבועות קיבלתי טלפון משדכן אחד, והוא הציע לי שידוך עבור בני - שידוך מצויין ביותר - בת הרה"ג רבי יצחק פערל שליט"א, חתנו של הגה"צ אב"ד יאקע זצ"ל, ואמרתיו לו, אני הולך לברר בעזהש"ת. באותו זמן, הלכתי לבית מדרש אחד להתפלל, ושם פגשתי יהודי מארץ ישראל, מרביץ תורה בעיר בית שמש, הוא ניגש אלי והתחיל לשוחח עמי, ובתוך דבריו סיפר, שיש לו בבית בת - אלמנה צעירה בת עשרים ושלוש שנים שיש לה יתומה קטנה בת שש שנים. חיזקתי אותו מאוד מאוד, והתחלתי להתפלל.

באמצע התפילה, הכניס הקב"ה בראשי מחשבה מסויימת - פתאום נזכרתי, שיש אברך יקר וחשוב אחד, עדין הנפש ואציל המדות, המתגורר בקרית וויז'ניץ בני ברק, שאשתו נפטרה ל"ע לפני כמה חדשים בהשאירה אותו עם יתומה קטנה בת שש שנים, וחשבתי אולי אפשר לשדך אותו עם האלמנה הזאת.

מיד התחלתי להסתובב בבית המדרש עד שמצאתי את האברך מארץ ישראל שדיברתי עמו מקודם, התיישבתי עמו ושאלתי אותו כל הפרטים אודות בתו האלמנה, רשמתי את כל השמות, הצעתי לו את הצעת השידוך שעלתה במחשבותי והוא רשם את זה אצלו. אח"כ התקשרתי מיד להאברך בארץ ישראל, והצעתי גם לו את השידוך.

בשבוע אחרי זה, היו טלפונים מהכא להתם ומהתם להכא כל השבוע, בין בענין השידוך של בני, וגם בענין השידוך שניסיתי לשדך את האלמן עם האלמנה. והנה כשבוע אח"כ, קיבלתי טלפון מאביה של האלמנה, שהצעה מוצאת חן בעיניו, ושאל אותי אם יש לי תמונה מהאברך הזה. אמרתי לו "מפני מה צריכים תמונה? הלא צריכים לראות את האדם עם השמיים שלו, לתת לו 'שלום עליכם' ולדבר עמו פנים אל פנים". כששמע את דברי אמר לי "הרי אני נשאר כאן עוד כשבועיים והאברך הזה הוא בארץ ישראל". אמרתי לו, שביום ראשון בשבוע הבעל"ט מגיע לכאן באמריקא מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א מקרית וויז'ניץ בני ברק, והאברך המדובר - שהוא אחד מכותבי ה'תורות' של הרבי - מגיע עמו ג"כ, וממילא יהיה לך אפשרות לפגוש אותו כאן...

באותו יום אני מקבל טלפון מהשדכן שלנו, והוא אומר, "משפחת פערל מוכנים שיבואו לראות את בתם", ומאו, שני השידוכים הלכו והתקדמו **יד ביד** כשזכיתי ברוב רחמי וחסדיו לסדר שהאלמן והאלמנה ייפגשו, באותו יום קיבלתי טלפון מאת השדכן שלנו שאני יכול להשיב הביתה את בני מארץ ישראל ולהתקדם עם השידוך. משפחתי הקרובה ואלו שהיו בסוד העניינים מקרוב, נשתוממו על הדבר הזה עד להפליא. והנה, בשעה שהאלמן והאלמנה נפגשו בארץ ישראל, באותו יום נפגשו בני והכלה המיועדת כאן באמריקא. ביום רביעי בלילה בשבוע שעבר זכינו לברך על המוגמר, וב"ה שהשידוך בין האלמן והאלמנה יצא לפועל בשעת"מ, ושתי "לחיים" בארץ ישראל, ובבילה אחרי זה - יום חמישי בלילה - שתי "לחיים" כאן באמריקא - ובני הבחור ידידי'ה יהודה ניו נעשה חתן!...

הנה זה סיפור נורא!! אבער ווי קומט עם דא ארייין?? [איך זה שייך לכאן??] למה אני מספר את זה כאן?? הלא אנו עומדים כאן בעת השמחה להבן שלי! - סיפור זה מתאים לספר בצפרא דשבתא ב"קידושא רבא" בבית מדרשינו... אלא יאיתא ב"אור החיים" הק' פרשת וירא (בראשית כ"א, א' ד"ה ו'ה' פקד), שכשהקב"ה רוצה להיטיב לאדם, הוא שולח לו מקודם את ה"סגולה" של הדבר, כדי שהאדם יעשה איזה דבר טוב, שהדבר הטוב הזה הוא מסוגל להביא על האדם את הדבר אשר צריך לו, למשל, כשאדם מחפש שידוך לאחד מצאצאיו, מזמינים לו את ההזדמנות מן השמים שהוא יוציא לפועל איזה שידוך לאדם אחר, ואח"כ יזכה בע"ה למצוא את הזיווג הנכון לצאצאיו, והקב"ה הומיין את זה בשבילו מקודם - כדי שהסגולה תביא את ההשפעות מן השמים - למעלה מדרך הטבע בקל ובניקל...

והנה זה ברור כשמש, שזה שזכיתי להוציא לפועל את השידוך של האלמן והאלמנה, **זאת הייתה הסגולה** - שיון איין מאל א סגולה! - לא סתם "אויסגעפירט א שידוך", רק היית השליח להעמיד בית נפלא כזה, יתומה בת שנתיים שאין לה אבא קיבלה אבא! יתומה בת שש שנים שאין לה אמא קיבלה אמא! - וזו לא רק החוות דעת שלי - כשמרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א מקרית וויז'ניץ הגיע לעירנו, סיפרתי לו שאני עוסק בשידוך לאחד מאנשיו הקרובים,

ואמרת לי במי המדובר, והרבי התרגש מאוד, וביך מעומק לבו "בזכות זה בודאי תזכה שבנך יהיה חתן בקרוב ממש" ואכן מיד כשהסגולה התקיימה, והשידוך עם האלמן והאלמנה יצא לפועל, בלילה אח"ז נעשה בני לחתן בעו"ה!

הנה, כשאחד עומד ליתן שבח והודי' להקב"ה על גודל חסדיו ית"ש, צריך הוא להביע בפה את הסייעתא דשמיא העצומה והנפלאה שראה כל הזמן ארום און ארום.

אודה ה' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו (תהלים ק"ט, ל). ולכאורה צריכים להבין, לצורך מה נאמר שמודים לה' "בפה"? וכי במה מודים לה', עם "האף"? - למה נאמר "בפי"? ברם, ישנם כאלו שאמנם "יודעים" ו"מרגישים" בתוך תוכם שמגיע להקב"ה הכרת הטוב נפלאה על גודל חסדיו שהעניק להם, אבל הם אינם מוציאים את מילות השבח בפה, ובאמת זה לא מספיק, ועל זה נאמר בפסוק אודה ה' מאוד "בפי" - עם הפה צריכים להביע ולהודות להשי"ת, "ובתוך רבים" - כשאחרים שומעים, אז "אהללנו", וזה גופא כשמביעים עם הפה את החסדים הגדולים - מען זאגט ארויס מיט'ן מויל, ומפרטים את הסייעתא דשמיא העצומה שראו עין בעין, זה מעורר את הלב שההודאה תהא עם יותר הרגש - מיט מער געפילן.

אנו רואים בקרבן תודה, שהתה"ק מצווה להביא עם הקרבן ארבעים חלות! (ראה ויקרא ז' י"ב), וכמה זמן יש לו לאכול כל זה? - יום ולילה! ולכאורה מי יכול לאכול כל כך הרבה בזמן כה מועט? אלא אומר הנצי"ב, שזה גופא רצה להקב"ה, הוא ציווה לאכול את קרבן בלילה ביום ולילה אחד כדי שתעשה סעודת הודאה, ותזמין אנשים רבים לאכול את הקרבן ואת הלחם כדי שלא יבוא לידי נותר, ובכך תפרסם ברבים את גודל חסדי הבורא עמן, שכן **זהו** הדרך הנכונה והראויה איך להודות לה', לפרסם את הנסים בפני רבים - "ובתוך רבים אהללנו".

בלילה היא - ליל שישי בשבוע העעל"ט - טרם שזכינו לברך על המוגמר עם השידוך הזה לבני ניו, הייתי צריך לשלוח איזה מיל בדחיפות, ובהיות שאין לי מייל - לכן הלכתי למקום מסויים לשלוח משם את המייל. כשהגעתי לשם, מגשתי אדם שאינו מוכר לי ומעולם לא ראיתיו. הוא ניגש אלי ושאל אותי "האם אתם אב"ד סאנטוב?", אמרתי לו "כן". אמר לי האדם "פלאי פלאים!", ממש בזה הרגע היה בדעתי לחפש את הטלפון והכתובת שלכם! ואז שאל אותי אם הוא יכול לבוא הערב לביתי. אמרתי לו שהיום בלילה לא שיך, ושאלתי אותו "מה הנידון?" אמר לי, "הוצאתם לפועל אתמול בלילה את השידוך בין האלמן והאלמנה, ואבי הכלה שלח אותי אליכם להביא לכם את דמי השדכנות". אמרתי לו "תשמע טוב, אתה לא צריך לבוא אלי, היום בלילה אני גומר שידוך עם בני בעוהשי"ת, אתה יכול לתת את הכסף ישיר להשדכן שלי..."

בקץ שעעל"ט, בבין הזמנים, היה אחד שזקק לישועה גדולה, הוא אסף עשרה בחורים מובחרים וחשובים ביותר מארץ ישראל - ובני החתן בתוכם, ושילם להם את הוצאות הנסיעה למקומות הקדושים באירופה להעתיך בעדו ולהיושע בדבר ישועה ורחמים. כשהבחורים היו בקערעסטיר בציונו של הרה"ק רבי ישעי'לע ז"ע, דיברתי עם בני, ואמרתי לו "כאפ זיך צו קיין 'סאנטוב', זה לא רחוק משם, אני ישלם לך את הוצאות של המונות", ואמרתי לו שיקח עמו עוד בחור, כי אינני רוצה שילך לבד בבית החיים באמצע הלילה. אמר לי בני "בסדר, אך איני יודע אם אמצא כעת בחור שיהיה מוכן לנסוע אתי לסאנטוב".

אמרתי לבני "תשמע טוב, ק"ז הגה"ק ה"שמן רוקח" ז"ע היה "פועל ישועות", אבי ז"ל היה מספר, ששמע מספרים אין דער היים, שאפילו להבדיל הגויים, כשהיו נצרכים לאיזו ישועה, היו הולכים להתפלל בקברו של ה"ראבינער" בבית החיים בעיר סאנטוב", והנה אביו של המחוחתן החשוב ה"ה הרה"ג ר' יצחק פערל שליט"א, שהוא "**סאנטובער איד**" - יא - ער קומט פון שטאט סאנטוב! מיינער אַ לאַנד־סמאן! -

גם הוא סיפר לי, שהוא זוכר שאמו ע"ה הייתה אימרת, שאם אחד היה זקוק לאיזו ישועה, היו הולכים על ציונו של הרה"ק ה"שמן רוקח" ז"ע, ואמרתי לבני "אני אומר לך ואמור אתה גם להבחור שיסכים לילך עמן, **כדאי הוא רבי אלעזר לסמוך עליו** אתה והבחור הזה יזכו בע"ה להיות חתנים בקרוב איינס נאכן צוויטן!" [אחד אחר השני!] הבחור הוא התארס לאחרונה בשעה טובה ומוצלחת, ובני החתן התארס בשבוע אח"ז...

בפסוק נאמר (תהלים קמ"ה, ז'): זכר זכר טובך יביעו, כשהקב"ה מיטיב להאדם, לא די שהאדם ירגיש את החסדים במחשבה, רק "ביעו", צריכים להביע את זה ולהוציא בפה ולספר את החסדים הגדולים שעשה לו ה', ממילא, כעת כשעומדים להודות ולשבח להקב"ה על חסדיו הגדולים, והביעו את זה בפה - מ'האט עס ארויס געזאגט מיט'ן מויל - סיפרו כראוי את הפרטים של גודל הסייעתא דשמיא הנפלאה שראינו, **עכשיו** יכולים להודות ולהלל את הקב"ה מעומק הלב - מיט טיפע געפילן ובהתרוממות הנפש.

אויב מיין זון וואלט נאכגעמאכט עפעס א רבי'לע...

סיפר לי אחד מידידי הקרובים סיפור נפלא ששמע ממקור מוסמך, וכך סיפר:

אחד הבנים שלו עבר ל"ע תאונת דרכים (עקסטעדענ"ט) קשה, ומצבו היה חמור ביותר, כלל ישראל התפללו לרפואתו השלימה והמהירה, ובד בבד הזכירו אביו אצל זקן האדמורי"ם כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א שיעתיר עבורו ויברכנו בברכת "רפואה שלימה". כעבור זמן, החל מצבו להשתפר בחסדי השי"ת, ולאט לאט התקדמה החלמתו עוד ועוד.

יום אחד נכנס האב אצל הרבי שליט"א, לבשר לו את הבשורה הטובה, שב"ה חלה שיפור גדול אצל בנו, והוא חזר לאיתנו בחסדי השי"ת, וביקש מהרבי שיאמר לו איזו קבלה מיוחדת שיקבל על עצמו בתור שבה והודאה להשי"ת על שהציל את בנו מרדת שחת. הרבי שמע וחייך, ואח"כ נענה ואמר "זאלסט אים גוט מחנך זיין" [תחנך אותו היטב]...

סיפר לי אחד מידידי, שלפני זמן נכנס עם בנו חתן ה"בר מצוה" אצל זקן האדמורי"ם כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א שיניח לו תפילין. בהיכנסו, אמר אבי הבן להרבי, שהוא רוצה שהרבי ילמד את בנו את כל המנהגים שהוא (הרבי) נוהג בעת הנחת תפילין, כדי שהבחור ילמד את המנהגים ויוכל לנהוג כך בעצמו.

הרבי שמע את בקשתו, ושאל בהשתוממות: מה? אתה מבקש שאת המנהגים שלי ינהג גם הוא? - הרי יש לו ב"ה אבא, הוא צריך להתנהג כמו שאביו נוהג! אויב מיין זון וואלט נאכגעמאכט עפעס א רבי'לע, וואלט עס מיך געשטערט [אם הבן שלי היה נוהג כהמנהגים של איזה רבי'לע היה הדבר מפריע לי]...

סיפר לי הרה"צ רבי יוחנן (בן הרה"צ רבי משולם זושא) טווערסקי שליט"א, נכדו חביבו של זקן האדמורי"ם כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, שלפני זמן מה נסע נכדו הגדול של הרבי שליט"א הרה"צ רבי יעקב יוסף טווערסקי שליט"א להשתטח על קברי אבותיו ושאר הצדיקים הקדושים באוקראינה. בהיותו שם, עשה "מי שבירך" לזקיני הרבי שליט"א בכל ציון שהתפללו שם, מלבד בציון המגיד הקדוש ממעזריטש זי"ע, היות שזקיני הרבי שליט"א אינו נכדו של המגיד, כמו"כ, כשהגיע לעיירה "סקווירא", שכח ולא עשה "מי שבירך" להרבי.

תקופה קצרה אח"כ, נסע עוד נכד של הרבי שליט"א - הרה"צ רבי מרדכי רובין שליט"א חדב"נ הרה"צ אב"ד ראחמיסטריווקא-לייקווד שליט"א - נסיעה למקומות הקדושים באוקראינה, ביחד עם כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ-בארא פארק שליט"א - בהיותו מרביץ תורה בישיבתו - שערך נסיעה למקומות הקדושים.

בטרם נסיעתו, נכנס אצל זקיני הרבי שליט"א לקבל את ברכת הדרך, ושאל את הרבי "באיזה מקום רוצה הרבי שאתפלל עליו בעת הנסיעה?" הרבי חשב, ולאחר זמן נענה ואמר שיזכירונו בציון הקדוש של "המגיד" זי"ע וב"סקווירא"...

הוסיף הרה"צ רבי מרדכי רובין שליט"א וסיפר, שלכתחילה, הוא הזמין את הכרטיס נסיעה חזרה שיחזור לפני שבת קודש, ולא היה לו בתוכנית להישאר לכל הנסיעה שהתמשכה גם לאחר שבת קודש, אך לאחר שזקיניו ביקש ממנו להזכירו לטובה בשני המקומות הנ"ל, בדק את המסלול של הנסיעה, וראה שבשני מקומות אלו נוסעים לאחר שבת קודש.

מיד החליט לשנות את התוכנית שלו, וקנה כרטיס חדש לחזור לאחר השבת, כדי להתפלל על זקיני הרבי בשני המקומות שביקש ממנו להזכירונו שם לטובה ולברכה...

רק "בו"ה"??

לפעמים, עם פעולה קטנה, יכולים להעלות על פניו של השני אַ גרויסן שמייכל [חיוך גדול]. כידוע, שבבתי המדרשות מגיעים תמיד משולחים מכל קצוי תבל לאסוף צדקה באמצע התפילה, ובדרך כלל אני משתדל ליתן משהו לכל אחד ואחד - ברם זה לא מספיק שנותנים להשני צדקה, אלא צריכים גם ליתן לו איזו ברכה ולומר כמה דברי עידוד וחיוזוק, והיות שנתרבו המשולחים, והרבה פעמים אני אוזז באמצע התפילה, לכן התחלתי לברך את כל אחד ואחד הבאים לאסוף כסף, בברכת "בו"ה" (ר"ת ברכה והצלחה) - כנוסח ברכתו של הגאון האדיר רבי חיים קניבסקי (שליט"א) [זצוק"ל].

כשאני אומר את ה"בו"ה", רובם ככולם מעלים על פניהם אַ גרויסן שמייכל [חיוך גדול], והרבה מהם מגיבים בשמחה גדולה "אהה! בו"ה!"...

פעם ניגש אלי בבית המדרש משולח אחד, ונתתי לו נדבה, ואח"כ בירכתי אותו מעומק לבי בברכת "בו"ה". האיש הזה נהנה עד למאוד, וכטוב לבו צעק בהתרגשות לעבר חבריו המשולחים: הביטו וראו! מ"רבי חיים" מקבלים רק "בו"ה", כאן מקבלים גם "בו"ה" וגם דולר...

מסופר, שנכדו של מרן הגאון האדיר רבי חיים קניבסקי (שליט"א) [זצוק"ל] - ילד קטן - נכנס פעם אצל סבו הגאון רבי חיים, והגאון נתן לנכדו הילד ממתק [נאש] ואמר לו "תעשה ברכה", ומיד אמר הילד "בו"ה"...

מספרים שפעם בא אחד להגאון רבי חיים קניבסקי (שליט"א) [זצוק"ל] לבקש ברכה, והגר"ח אמר לו "בו"ה" כדרכו. הלה התעקש ואמר להגר"ח "אני רוצה ברכה ארוכה", והגיב הגר"ח על אתר ואמר לו בחיוך "בוו"ה"...

ובבו(א)"ה לפני המלך...

אני לא נוגע בזה...

ברצוני להביע שבח והודי' להקב"ה שהגיעני לזמן הזה לשמחת האופורוף של בני יקירי החתן הידידי' יהודה נ"י (ש"ק פרישת נשא תשפ"ב בביהמ"ד סאנטוב בלייקווד), והנני מכיר טובה במזמור לתודה לכל אלו שהגיעו להשתתף בשמחה מקרוב ומרחוק, ובמיוחד הסבים החשובים והמחוחות החשוב, ויעזור השי"ת שנוזכה להכניסו לחופה בשעה טובה ומוצלחת ויזכה לבנות בית נאמן בישראל לה' ולתורתו.

על פי בקשת הציבור, שהגם ששוררת השמחה באהלנו לא נשכח מאתם, כי כבר מחכים כל השבוע שנספר להם איזה סיפור כמנהגינו מידי שבת בשבתו, כדי שיהיה להם צידה לדרך בבואם לביתם לספר לבני ביתם בשולחן השבת, ובפרט שכידוע גודל הענין של סיפורי צדיקים, על כן הנני בזה למלאות חפצם ורצונם, וברצוני לספר בזאת איזה סיפור נפלא שאירע עם חתן דני נ"ו.

היה זה השתא קודם פסח, כשהחתן הגיע מארץ ישראל לכבוד פסח, וסיכמתי אתו שאני אבוא לקחתו עם רכב משדה התעופה, אך ביקשתי ממנו להתקשר אלי מיד בנחיתת המטוס - בעודנו במטוס - יהודיעני על הגעתו לחיים טובים ולשלום, ובאשר שאקוה בע"ה להיות אז בבאר אפרק, שזה לא כל כך רחוק משדה התעופה, עשיתי חשבון שמייד כשאקבל את הטלפון ממנו אצא לדרך, ועד שיצא מהמטוס ויקח את החבילות, אספיק להגיע בזמן ואפגש עמו כשיצא משדה התעופה.

ויהי היום, בהגיע העת שהמטוס היה אמור לנחות, והנה אין קול ואין עונה, ברם לא דאגתי, כי הנני מכיר את התנהלותם של חברות התעופה ורגיל בכך שהם למעלה מן הזמן, לפעמים מגיעים קודם הזמן ולפעמים אחר הזמן - נדיר ביותר שמטוס מגיע בעתו ובזמנו, ולכן המתנתי עוד קצת זמן בתקוה שתיכף ומיד אקבל את שיחת הטלפון המיוחלת שבני החתן הגיע בשעטו"מ, אך מחשבות לחוד ומציאות לחוד, לקח זמן רב עד שסוף סוף קיבלתי שיחת טלפון מהחתן, בה הוא מודיע לי שב"ה הוא הגיע כבר בשעטו"מ והוא ממתין לי מחוץ לשדה התעופה עם החבילות...

השתוממתי מאד, ושאלתי אותו "למה התקשרת רק עכשיו, הרי עדיין לא יצאתי מבאר אפרק לקחת אותך, והלא סיכמנו שמייד כשאתה מגיע אתה מתקשר אלי, ועכשיו תצטרך לחכות עלי בחוץ עד שאני יגיע". החתן שמע והרגיע אותי שזה לא נורא והוא ימתין עלי עד שאגיע. שאלתי אותו "למה לא התקשרת אלי מיד בעת הנחיתה?" אמר לי החתן "כי הטלפון שלי לא עבד", שאלתי אותו "למה לא ביקשת טלפון ממישהו אחר?"; אמר לי בני החתן "הבטתי סביבי וראיתי שכל הטלפונים נראים כסמארטפון, ואני לא נוגע בסמארטפון!!!..."

והנה, אספר עוד סיפור נפלא ששמעתי מידידי עוז הרב נטע פרוש שליט"א נשיא מכון "אפריין לשלמה" בארה"ק, ויד ימיני בעריכת הגליונות "נועם שיח" - שהחתן בעת שלמד בארץ ישראל היה מאוד מקושר אליו ואף היה לעתים קרובות אוכל סעודות שב"ק בביתו, יום אחד התקשר אלי ר' נטע ואמר שהוא רוצה לספר לי סיפור נפלא, וכך סיפר:

שעות אחדות קודם שהחתן התכונן לנסוע לשדה התעופה כדי לחזור לאמריקא, לקחתי אותו לאחד מגדולי הצדיקים והמקובלים בא"י ה"ה הגה"צ רבי אברהם שוטלאנד שליט"א מזקני וצדיקי קמאי בעיה"ק ירושלים, להתברך לרגל החתונה שתערך בקרוב בשעטו"מ ושיזכה לבנות בית נאמן בישראל.

והנה - אומר ר' נטע - עמדתי בצד ושמעתי מה שהחתן מדבר עמו, ועמדתי נבהל ומשתומם! החתן כלל לא הזכיר שהוא עומד לקראת החתונה שלו ושהוא רוצה ברכה לבנות בית נאמן בישראל - הראש שלו לא היה אז בענין זה, דבר אחד הוא ביקש, החתן אומר להצדיק, "היות ואני מתכונן לחזור לביתי בארה"ב, ובשל כך אני צריך לעבור בשדה התעופה ולשבת במטוס, אני מבקש ברכה על שמירת עינים..."

א פארקוועטשטער איד...

העולם אומרים "אז די בעסטע 'מוסר ספר' איז א לעבעדיגע דוגמא" [ה'ספר מוסר' הטוב ביותר - הוא הדוגמא החיה], כן! - יכולים להגיד דרשות יפות, מאמרי חז"ל, ומשלים הגונים בגודל מעלת "מידות טובות", אבל זה לא מגיע לדוגמא חיה ומוחשית שרואים מול העיניים.

יודע, שאחד מעיקרי היסודות של "מידות טובות", הוא ענין הוותרנות והנתינה להשני - [אוועקגעבן פאר יענעם] - וברצוני לספר אודות "א לעבעדיגע דוגמא" מה שראיתי בעיניי בשבוע שעל"ט:

בשבוע שעל"ט זכתה עיר התורה לייקווד לביקור הוד של מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק, וביום חמישי זכיתי להתפלל במניינו של הרבי שהתקיים בבית האכסניה של הרבי בבית הנגיד החסידי המפורסם ר' יוסף אטלאס הי"ו. בעת קריאת התורה, המתינו כולם שהרבי יעלה לעליית "כהן" - "במקום כהן" - כנהוג בהרבה מחצרות החסידים, אך כשהרבי הסתכל סביבו והבחין שמתפלל שם אברך אחד שהיה כהן, הורה הרבי שיתנו את העליה הראשונה לאותו כהן.

לאחר שהלה קיבל עליית "כהן", היו כולם בטוחים שהרבי יעלה לעליית "שלישי" כנהוג, אך לאחר עליית "לוי", השתוממו כולם לראות את הרבי מצווה לקרוא לעליית "שלישי" את בעל האכסניה הי"ו, ואז שמעתי שאחד אמר לחבירו "נאך אַ מזל אז ס'קומט באלד אַ "הגבהה", אז נישט וואלט דער רבי געבליבן מיט גארנישט", אך תיכף אח"כ שמעתי שהגבאי מכריז ואומר "סאנטוב'ער רב, הגבהה!"...

אחד שאל אותי אם אני יודע באיזה שעה הרבי יתפלל שחרית, ואמרת לו. כששמע הלה את השעה, נענה ואמר שהשעה אינה מתאימה לו לבוא, ושאל אם יש לו מה להגיע לאחר שחרית, הוא רצה לדעת אם יהיה "לחיים" או "שיחה". אמרתי לו שאינני יודע אם יהיה "לחיים", אבל כדאי לו לבוא לאחר שחרית כי אז יראה דבר מעניין שאינני יודע אם יש עוד מקום בעולם שיכולים לראות שם דבר מעניין כזה.

נהג כל יום אחר תפילת שחרית חולץ הרבי את התפילין של ראש מעל ראשו, והרבי - כשהטלית על כתפיו והכפה מגולה על ראשו - מסתובב בכבודו ובעצמו ואוסף צדקה! הרבי מסתובב בכל הבית המדרש לארכו ולרחבו, ומחזיק בידו את ה"צדקה בייטל" [נרתיק הצדקה], ומכריז בקול "קופת אהבת שלום!" - "צדקה גדולה!" - "צדקה גדולה!" - שזוהו ה"קופה" הפרטית של הרבי לצדקותיו הגדולות, והרבי ניגש לכל אחד מהמתפללים, אברכים בחורים וילדים, כל מי שרוצה מכניס צדקה, ואם רוצים לקחת עודף מכניסים את היד ולוקחים - והרבי אומר "נעם נעם" (והשוואנצנים בדווקא לוקחים "עודף" למשמרת...), ואמרת לי "כל כך נחמד לראות את זה, שכדאי לך לבוא רק בשביל זה לבד!"...

אחד מחשובי מתפללי בית מדרשנו נכנס בשבוע שעל"ט אצל מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א בעת ששהה בלייקווד, וכאשר הרבי שאל אותו לשמו, אמר "שרגא ליב", והגבי הרבי בחיך ואמר "ליב האבן דעם באשעפער!"...

סיפר לי אחד מחשובי חסידי וויז'ניץ מקרית וויז'ניץ בני ברק, שלאחרונה עבר עליו תקופה קשה ביותר רח"ל, והרבי קרא לו ולב"ב שיכנסו אליו. הרבי ביקשם לשבת ואמר להם שברצונו לדבר עמהם. כשהחסידי שאל אם הוא יכול להקליט את דברי הרבי בטייפ, אמר לו הרבי "בתשואות חן, למה לא?", והחסידי הניח את הטייפ ליד הרבי והרבי התחיל לדבר עמהם.

והנה תמצית השיחה היתה, שהרבי אמר להם, שלמעשה אין לו את הדברים הנכונים איך לנחם אותם, אבל דבר אחד הוא יכול לומר להם, שהסבא הרה"ק ה"אמרי חיים" זי"ע ואביו הרה"ק ה"אהבת ישראל" זי"ע גם עליהם עברו צרות שונות רח"ל וקשיים שונים, אבל הצד השווה אצלם היה, ששניהם לא היו מעולם "פארקוועטשט" [מדוכא], ולכן - אמר הרבי להחסידי, הרי יש לך עוד ילדים בבית, אני רוצה לבקש ממך דבר אחד "דו ואלטט נישט זיין אַ פארקוועטשטער איד!"...

פאָר פּוּרִים קטן איז דאס גוט...

בהיותי לאחרונה בארצינו הקדושה, זכיתי לביקור נורא בבית הגאון האדיר רבי שאול אלטר שליט"א ביום "פורים קטן" העל"ט.

כשנכנסתי, אמר לי הגאון שליט"א "זו חשיבות גדולה אצלי שאב"ד סאנטוב מגיע לבקר אותי", והמשיך ואמר לי ברוב ענוותנותו "מילא איך (בשלמא אני) - צריך אני להסתובב ולבקר אצל כל האדמורי"ם והרבנים כדי שיכירו אותי וידעו מי אני, אבל ה"סאנטעווער רב" - הלא הוא ב"ה על המפה..."

במשך הביקור שאלתי את הגאון שליט"א אם הוא רואה לפעמים את הגליונות "נועם שיח", ואמר לי "כן, הכל מגיע אלי ואני רואה את הכל און איך האלט אלעס מיט, ומהגליונות האלו הנני נהנה מאוד", והמשיך ואמר "ראיתי שהבאת משהו בשמי, וכנראה שהיו כאלו שהיה להם טענות, אז אח"כ הבאת משהו מהם ג"כ..."

במהלך הביקור נתתי להגאון שליט"א את שני הספרים "נועם שיח - ובלכתך בדרך" שי"ל לכבוד שמחת נישואי שני בניי הגדולים, וכתבתי לו הקדשה בשער הספר, וחתמתי את שמי ושם אמי.

הגאון רבי שאול הסתכל במה שכתבתי, וכשראה שהזכרתי את עצמי בשמי ושם אמי, התחיל לצחוק באמרו "**איך בין נישט קיין רבי** - פאָר פּוּרִים קטן איז דאס גוט" [לפורים קטן זה טוב]...

נענית ואמרתי לו שהגה"ק ה"חתם סופר" זי"ע כותב, שכשאחד מבקש מחבירו ברכה, יראה השני לברכו בלב שלם - מיט'ן גאנצ'ן הארץ, ולא יאמר לו "אינני רבי ואינני מחלק ברכות", שכן אף אחד אינו יודע על ברכה של מי הקב"ה מצפה, וממילא יברכהו הלה בלב שלם...

הגאון רבי שאול נענה ואמר "איך הער (אני שומע), תן לי ברכה!" בירכתי אותו, ואח"כ אמרתי לו שהוא יברך אותי, ובירך הגאון אותי ואת בני החתן ניו בברכות לרוב מעומק הלב.

אמרתי להגאון שליט"א, שחתנו הרה"ג ר' שמחה בונם שפירא שליט"א סיפר לי, שבחנוכה שעל"ט נכנס אצל חותנו הדר"ג שליט"א להדלקת נרות חנוכה, וראה על השולחן את הגליון "נועם שיח", והדר"ג סיפר אז דבר אחד שראה ב"נועם שיח" אודות הגאון האדיר רבי חיים קניבסקי שליט"א, אך הוא אינו זוכר מה שסיפר, ושאלתי את הגאון רבי שאול אם הוא זוכר מה שסיפר אז.

צחק הגאון שליט"א ואמר לי "אינני זוכר מה אמרתי בשבת שעברה..." - אח"כ חשב כמה רגעים, וניסה להיזכר מה שאמר אז, ואח"כ אמר: אינני זוכר כעת, אבל כבר אמרתי

כמה דברים ממה שראיתי ב"נועם שיח"...

אמרתי להגאון שליט"א מה ששמעתי מאחד ששמע ממקור מוסמך, שפוסק הדור הגאון האדיר בעל "שבט הלוי" זצ"ל התבטא פעם על מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א מקרית וויז'ניץ ב"ב ואמר, "הכרתי הרבה גדולים, וכולם היתה להם איזו חולשה מסויימת, אבל הרבי מוויז'ניץ אין לו שום חולשה"...

והלה הוסיף, שבספר תולדותיו של הרה"ק ה"אמרי אמת" מגור זי"ע מובא, שה"אמרי אמת" היה מדקדק גדול ב"זמנים", ובנו מרן ה"בית ישראל" זי"ע אמר על כך, "אמנם לאבי היתה חולשה, אבל לא מכל חולשה צריכים לעשות עסק"...

ושאלתי את הגאון שליט"א אם הוא יודע מזה. ואמר לי שאינו יודע מזה, וגם לא מסתבר לו שאכן ה"בית ישראל" אמר כך, ובפרט שהוא עצמו היה מדקדק גדול ב"זמנים"...

כשסיפרתי לו שלאחר נישואי ביקרתי אצל דודו כ"ק מרן האדמו"ר בעל ה"לב שמחה" זי"ע ונתן לי "דורון דרשה" קופסת בשמים, וכשהגבאי הרה"ח ר' חנינא שיף ז"ל נכנס להביא את קופסת הבשמים, אמר לו הרבי "דאס איז דיינער א לאנדסמאן - ער איז אן אונגערישער".

כשמע הגאון שליט"א את הסיפור, נענה ואמר: די מעשה שטימט אסאך מער ווי די מעשה מיט'ן "בית ישראל"...

מידת האמת שלך הציל אותי...

לפני כשבועיים עלה לתורה בבית מדרשו הגבאי הנאמן דקהילתנו הנגיד החסיד ר' יהושע הלוי וויינפעלד הי"ו - לעליית מפטירי - ובעת ה"מי שבירך", נדב לקנות מגבות חדשות להמקוה. ביום חמישי פרשת תולדות העעל"ט, הגיע לביהמ"ד העסקן הנודע הרה"ח ר' שמואל אונגאר הי"ו, והביא עמו כמה קופסאות עם מגבות והניחם בביהמ"ד. אח"כ התקשר אלי לומר, שהנדבן ר' יהושע רצה לשלוח מקודם את החברה שמסדרים לו בקביעות את הדברים שהוא צריך - שהם יביאו את המגבות, אך מפני שנבצר מהם לבוא ולא אסתייעא מילתא להביאם, לכן - אומר ר' שמואל - שילם לי ר' יהושע כסף מלא כדי שאני אביא לכאן את המגבות היום, כדי שהמגבות החדשות יהיו כבר בביהמ"ד קודם שבת קודש.

ואז אמר לי ר' שמואל "ועכשיו ברצוני לספר לכם סיפור נפלא מאד שאירע היום!", וכך סיפר: כשהגעתי לחנות של המגבות, ואמרתי שבאתי לקחת את המגבות להמקוה של קהילת סאנטוב, הוציאו לי את הקופסאות של המגבות, והגישו לי דף שאחתום שם את חתימתי לאשר שלקחתי מאה ועשרים מגבות. אמרתי לבעל החנות שאינני יכול לחתום על זה, כי איני יודע כמה מגבות יש כאן. אמר לי המוכר "מה הבעיה, תסתכל! - על כל קופסא יש מספר שמציין כמה מגבות יש בתוכו - תעשה חשבון מכל המספרים שכתובים על הקופסאות, וביחד זה יוצא 120".

אמרתי לו "אמנם אני רואה מה שכתוב על הקופסא מבחוץ, אבל אינני יכול לחתום כי אין אני יודע מה יש בפנים". אמר לי המוכר "אבל אינני יכול לתת לך את המגבות בלי חתימה שאתה מאשר שלקחת את זה", ואני אמרתי לו - אומר ר' שמואל - אני יכול לחתום רק שלקחתי את הקופסאות, וארשום שראיתי מה שכתוב על כל קופסא וקופסא, אבל לא יותר מזה! המוכר התעקש ואמר "אתה חייב לחתום שלקחת 120 מגבות", ואני אמרתי לו שאינני יכול לחתום...

כששמע המוכר את דבריי התעצבן מאוד, והלך ופתח קופסא אחת, והוציא חבילה אחת מפלסטיק, שבתוכו היו שש מגבות, והראה לי שיש בקופסא חמש חבילות פלסטיקים כאלו, נמצא שחמש חבילות כפול שש מגבות זה שלושים מגבות, הרי שלך לפניך שבקופסא הזאת יש שלושים מגבות, וכן הדבר בכל קופסא וקופסא, נמצא שבכל הקופסאות ביחד יש מאה ועשרים מגבות. ואני התעקשתי שאני לא ראייתי שבתוך הפלסטיק יש שש מגבות - **אתה אומר לי** שיש כאן מאה ועשרים מגבות - אמרתי לו, אבל **אני לא ראייתי את זה** ואיני יכול לחתום. לבסוף אמר לי בעל החנות "בסדר, לך תספור את כל המגבות..."

אומר ר' שמואל: מיד התחלתי לספור כל המגבות, עברתי מגבת אחר מגבת, ספרתי כל החבילות של המגבות אחת אחר השניה, בראשון היה שש מגבות, לקחתי את הפלסטיק השני, היה שם שש מגבות, ועוד שש, ועוד שש, ולקחתי עוד חבילה, ולפתע ראייתי שיש שם רק **חמש** מגבות! ספרתי עוד פעם, והנה אמת נכון הדבר, יש שם רק חמש מגבות, הראיתי למוכר, הוא ספר ואכן ראה לתדהמתו שיש שם רק חמש מגבות, אמרתי לו תספור עוד פעם, הוא ספר ואכן היו שם רק חמש מגבות! הוא לא האמין מה שקורה שם, המשכתי לספור, בסוף ספרתי כל המגבות ביחד, והיה שם **מאה ותשעה עשר** מגבות!!

המוכר ראה את כל זה, ועמד כשראשו מושפל ודמעות מבצבצות בעיניו, ובקול חנוק הוא אמר לי "יש לי מזל שדייקא אתה באת, והתעקשת שלא לקחת את המגבות מבלי לספור אותן, מידת האמת שלך הציל אותי, הייתי יכול לעבור את כל ימי חיי ולא לדעת כלל שגנבתי איזה דבר מאחד, וכשהייתי מתוודע לכן, וואלט שוין געווען צו שפעט" [כבר היה מדי מאוחר]...

איך האב נישט אויף דיר קיין רחמנות...

לאחרונה פגשתי את מחותני הנגיד החסיד המפורסם ר' נתן פייטל פאשקעס הי"ו מחשובי חסידי טאהש במונטריאל, ובתוך דבריו אמר לי שנהנה מאוד מהסיפור שאירע עם המגבות של המקוה של קהילתנו, והוא מוסר השכל נורא, כי כשאומרים את ה"אמת" אין מפסידים (הסיפור הופיע בגליון "נועם שיח" מס' 193), ואמר לי שרוצה להוסיף לזה סיפור נאה, וכך סיפר:

פעם נכנס אחד אל הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ-מאנסי זי"ע, והרבי שאל אותו אם הוא נוסע לווייליאמסבורג, אמר לו הלה שאכן הוא נוסע לשם. אמר לו הרבי שהוא רוצה לשלוח עמו סכום כסף לאדם אחד המתגורר שם, ושאל אותו אם הוא יכול למסור לו את הכסף. אמר הלה להרבי שזו זכי גדולה עבורו, ובודאי ישמח להיות השליח של הרבי. הרבי הוציא מכיסו תכריך של שטרות דולרים ומסר אותו להאישה הזה כשהוא מורה לו למי למסור את זה.

החסיד לקח את הכסף והכניסו לכיסו ונפנה לצאת מחדר הרבי, אך עוד בטרם יציאתו אמר לו הרבי שיחזור בבקשה, והורה לו להניח את הכסף על השולחן ולהשאיר את זה אצלו...

הלה הסתכל על הרבי ולא הבין מה הרבי רוצה ממנו. אמר לו הרבי "מי שיכול לקחת כסף מחבירו בלא לספור כמה כסף הוא קיבל, עם אדם כזה אין ברצוני לשלוח כסף..."

לאחרונה ניגש אלי אחד ואמר לי "אוי, יש לך חתן וכלה בבית! - השי"ת ירחם עליך!"

כשהייתי בארץ ישראל לאחרונה, השתתפתי בשמחת שבע ברכות לנכדו של כ"ק מרן האדמו"ר מלעלוב-ירושלים שליט"א שהתאכסן אצלי כמה פעמים ואף ערך כמה פעמים שבתות בבית מדרשינו, ונשא שם דברים הגה"צ רבי חיים יוסף בידרמאן שליט"א מלעלוב, ובתוך דבריו סיפר את העובדא דלהלן:

הגה"צ רבי משה סופר שליט"א אב"ד פאפא ירושלים היה פעם באמעריקא ונכנס אצל הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ-מאנסי זי"ע, והתאונן על שבכל שני וחמישי הוא צריך לנסוע לאמעריקא, כי יש לו הרבה ילדים ונכדים המתגוררים באמעריקא, והוא צריך להגיע לשם לעתים קרובות, פעם יש חתונה פעם יש שלום זכר ופעם יש ברית, והוסיף לומר "אני על המטוס יותר מבבית"...

הרבי שמע את דבריו, הביט לתוך עיניו ונענה ואמר "איך האב נישט אויף דיר קיין רחמנות" [אין לי רחמנות עליך]...

למען יאריכון ימיך - על אתר!

בשב"ק פרשת וארא העעל"ט (תשפ"ב) בצפרא דשבתא לאחר הקידושא רבא, ניגש אלי אחד מחשובי מתפללי בית מדרשינו הרה"ח ר' ברוך מאיר רוזנבוים שליט"א, וסיפר לי סיפור נפלא שאירע לאחרונה, וכך סיפר:

יהודי אחד מתושבי ירושלים עיה"ק, שאביו היה חולה ל"ע ואושפז בבית החולים באמעריקא, נסע לאמעריקא לקיים מצות "ביקור חולים" ולבקר את אביו. בטרם צאתו מארץ הקודש, אמרה לו זוגתו, "כשתהיה באמעריקא קנה לעצמך טלית קטן חדש". ולשאלתו לשם מה הוא צריך לקנות טלית קטן חדש, אמרה לו שנראה לה מתאים מאד, שכאשר הוא יהיה באמעריקא שיקנה טלית קטן חדש. ואכן, מיד בבואו לאמעריקא עשה ככל אשר נצטווה, והלך לקנות לעצמו טלית קטן חדש.

בערב שבת הכין את עצמו ללכת לטבול לכבוד שבת קודש, הוא לקח עמו את השקית עם בגדי השבת, ובתוך השקית הכניס גם את הטלית קטן החדש, והלך תחילה לבקר את אביו ולדרוש בשלומו. כעבור זמן מה, הצטדק בפני אביו ואמר לו שהוא יוצא לזמן קצר כדי ללכת למקוה ולהחליף את בגדיו לבגדי שבת ואח"כ יחזור אליו.

כשמע אביו את דבריו, אמר לו "האם אתה יודע כמה צריכים לשבח ולהודות להקב"ה על גודל חסדיו שאתה יכול ללכת למקוה לטבול לכבוד שבת קודש, ולהחליף מבגדי חול לבגדי שבת?" - וממשיך האב ואומר - "אני שוכב כאן לדאבוני הרב עם בגדי בית החולים, והנני לבוש עמהם הן בחול והן בשבת".

כשמע הבן את דברי אביו, נפלה הברקה במוחו, ומיד אמר לאביו בהתרגשות "אבא, יש באמתחתי טלית קטן חדש שקניתי כשהגעתי לאמעריקא, ומעולם עדיין לא לבשתי את זה, והנה אני רוצה ליתן לך את זה שיהיה לך טלית קטן חדש לכבוד שבת", ומיד הוציא הבן את הטלית קטן החדש משקית המקוה והלבישו לאביו. האב התרגש עד למאוד מזה, והודה לבנו מעומק הלב על המתנה היפה שנתן לו, ונתן שבח והודאה להקב"ה שהוא זוכה ללבוש טלית קטן חדש לכבוד שבת קודש.

כשיצא הבן והלך למקוה, חשב לעצמו מה רב חלקו אשר זיכהו השי"ת להנות את אביו באופן נפלא עם דבר כ"כ קטן, ואשר חננו דעה בינה והשכל לעשות כבקשת זוגתו לקנות טלית קטן חדש. במוצש"ק, נפטר אביו ל"ע בפתע פתאום - כשהוא מלובש עם הטלית קטן החדש...

ידיד נפשי הרה"ג ר' כלב רפאל געשטעטנער שליט"א בעמח"ס "ומפז רב" ו"דברי ברכה", סיפר לי סיפור נפלא שאירע לפני שנים רבות בווייליאמסבורג, וכך סיפר:

קבוצה של בנות הגיעו פעם לבית חברתן, וכשהתיישבו כולן בחדר האוכל, אמרו לחברתן המארכת שהיא תתיישב בראש השולחן. מיד כשמעמה את דבריהן אמרה להן "לא, אינני יכולה להתיישב שם כי זהו מקומו של אבי". אמרו לה חברותיה "והלא אביך אינו נמצא כאן כעת", אמרה להן "עם כל זאת, על מקומו של אבי אינני חפצה להתיישב", ולמעשה אף אחת לא התיישבה שם.

באמצע ישיבתן בחדר האוכל, נשמעה לפתע קול יריה (שיסעריי), והקליע (קויל) נכנס דרך החלון, והגיע ישיר על הכסא של האב בראש השולחן, ומזה נעשה חור בכסא. כמוכן שכל הבנות שהיו שם נבהלו עד למאוד, אכן לאחר ששבה רוחן, השתוממו לראות את גודל הנס וההשגחה הפרטית, שבזכות מצות כיבוד אב שלא רצתה חברתן המארכת לשבת על מקומו של אביה, התקיימה בה **על אתר** "כבוד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך" - חייה ניתנו לה לשלל והיא ניצלה ממות בטוח...

הרבי הראה לי לחזור למקומי...

בליל כ"ב כסליו העעל"ט (תשפ"ב), התקיימה בבארא פארק שמחת התנאים של בני החתן ידידיה יהודה ניי"ו. לאחר מעמד התנאים, הלכנו ביחד עם החתן והכלה והמחותנים לביתו נאווה קודש של כ"ק מרן האדמו"ר מלעלוב שליט"א - שם התקיים מעמד ה"טעלער ברעכן" [שבירת הצלחת]. כשנכנסנו לביתו, קיבל אותנו הרבי במאור פנים, והורה לנו לשבת.

ליד מקומו של הרבי היה מוכן עוד כסא, ועמדתי בצד כדי שבני החתן ישב שם, אך הרבי הראה לי באצבעו שאני יתיישב שם, והסתכל על החתן ואמר "אַ חשוב'ער חתן, אבער כיבוד אב איז פריער!" [אכן חתן חשוב, אבל כיבוד אב הוא קודם]. ואמרת להרבי "הלא חתן דומה למלך?" הגיב הרבי ואמר "פֿאַר די חתונה איז מען נישט קיין מלך" [קודם החתונה עדיין אינו מלך]...

באמצע המעמד, הושיט לי הרבי את ידו לברכת "לחיים", ואח"כ הזותי את עצמי קצת אחרנית כדי שבני החתן יוכל להושיט את ידו להרבי לברכת "לחיים", אך הרבי הראה לי לחזור למקומי, והתבטא "ביי אַ חשוב'ער חתן איז דאך כיבוד אב גַאַר גַאַר חשוב" [אצל חתן חשוב הלא מצות כיבוד אב מאוד מאוד חשוב]... והרבי הראה להחתן שיעמוד ממקומו וילך מסביב, וכך להגיע אליו להתברך ב"לחיים".

והוסיף הרבי: אמאל איז געווען צוויי ברידער, אן עלטערע מיט א יונגערע, האט מען געשמועסט, אז דער יונגערער דארף מכבד זיין דעם עלטערן - ווייל ער איז עלטער, אבער דער עלטערע דארף מכבד זיין דעם יונגערע - כדי אים אויסלערנען ווי זיך צו פירן [פעם היו שני אחים, אחד מבוגר והשני צעיר ממנו, ודיברו, שהאח הצעיר צריך לכבד את אחיו הגדול כי הוא יותר מבוגר ממנו, והאח הגדול צריך לכבד את אחיו הקטן כדי ללמד אותו איך להתנהג]...

הרבי שאל את החתן "וואו דרייסטו זיך אין ארץ ישראל?" [היכן אתה מסתובב בארץ ישראל?], ואמר לו החתן "ביי גוטע אידן"..." שאל אותו הרבי "דו פארסט קיין וויז'ניץ - צו מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א? [האם אתה נוסע לוויז'ניץ - למרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א], אמר לו בני "יא - שיינע שבתים און ימים טובים".

אמר הרבי "זייער חשוב, דער וויז'ניצער רבי איז היינט קע"ה אַ רבן של ישראל! זיין גאנצע הנהגה איז אַ מוסר ספר, מ'דארף זיך קענען אפּלערנען פון אים" [מאוד חשוב, הרבי מוויז'ניץ הוא היום בלעה"ר רבן של ישראל, כל הנהגתו הוא ספר מוסר, וצריכים ללמוד ממנו]...

אני אגלה לך את הסוד...

בשבת קודש פרשת נצבים העעל"ט (תשפ"א), זכיתי לשהות בארץ ישראל בעיר הקודש ירושלים - קרתא דשופריא. את התפילות בליל שבת קודש התפללתי כדרכי במקום שלא זזה משם השכינה - ב"כותל המערבי". ערב שבת קודש בוטם יצאתי מביתי ללכת לה"כותל", צלצל הטלפון, כשהרמתי, שמעתי את קולו של כ"ק מן האדמו"ר מוויזשניץ-מונטריאל שליט"א, וכשאמרתי לו שכעת הנני בדרכי לה"כותל", ביקש הרבי שאזכירנו שם לטובה ולברכה, והוסיף, שכשאביו הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע היה בארץ ישראל, הלך להתפלל אצל ה"כותל", וכשהזכיר מה"כותל", נכנס אצל כ"ק הגה"ק ה"בית ישראל" מגור זי"ע לביקור הוד, ואמר לו אביו הרבי שכעת הוא חוזר מה"כותל", אמר לו ה"בית ישראל": "יש אזניים לכותל" (ראה ויק"ר ל"ב, ב') - מ'זאל האבן געפילט אלעס גוט'ס...

בשבת קודש פרשת נצבים העעל"ט, בשהותי בירושלים עיה"ק, זכיתי להשתתף בשולחנו הטהור של כ"ק האדמו"ר מסקולען-ירושלים שליט"א. לאחר הטיש, אמרתי לכמה אנשים שעמדו לידי, שהנני מתפעל מאוד מהצלחתו הגדולה של הרבי שליט"א, כי הרי הרבי לא קיבל לידי מאביו הרה"ק מסקולען זי"ע "חסידות מוכנה", או ישיבה עם בחורים, או כוללי אברכים וכדו'. הרבי הגיע כאן מאמריקא, והתחיל לבנות את ה"הויף" מן היסודות, וב"ה שמאות חסידים עומדים בדביקות ומשתתפים בעריכת שולחנו עד לשעות המאוחרות של ליל שב"ק.

היה שם אחד (הרה"ח ר' יצחק אלימלך וויינבערגער שליט"א) ששמע את דבריי, ואמר לי "אני אגלה לך את הסוד של הצלחת הרבי". ואז הוציא מהכיס איזה עלון שאף פעם לא ראיתי - בשם "לא נפסיק את המשחמה" - הוא נתן לי את העלון, וביקש ממני שאפרסם את הדברים שנכתבו באותו עלון, וכך כתוב שם:

רבינו האר"י הק' זי"ע אומר, שמפתח ההצלחה והבריאות והפרנסה וכל שאר הדברים הטובים של האדם נמצאים אצל אביו, וככל שהאדם מכבד את הוריו יותר, כך הוא יהיה מוצלח ומבוגר הרבה יותר, וההיפך ג"כ, ורבי דוד אבוחצירה שליט"א אמר לאחד הרבנים, שתשיעם אחוז של האנשים שאבים אליו עם צרות, זה בגלל חוסר כיבוד אב ואם... (ואח"כ הביא שם סיפור נפלא בענין זה)

אומר לי האיש הזה, הרי ידוע גודל זהירותו של הרבי שליט"א במצות "כיבוד אב", כידוע עד כמה שהיה מתמסר ומטפל עם אביו הגה"ק מסקולען זי"ע, ובפרט בשנותיו האחרונות, שהרבי זי"ע היה חלש ולא היה בקו הבריאות, שאז התמסר אליו במסירות נפש בל יתואר עשרים וארבעה שעות ביממה בלב נפש ממש, **זהו סוד הצלחתו!!!**

בשבת קודש פרשת נצבים העעל"ט, בשהותי בירושלים עיה"ק, זכיתי להשתתף בסעודה שלישית אצל הגאון האדיר רבי שאול אלטר שליט"א, בתוך שיחתו המרוממת אמר דבר נפלא ששמע בעצמו מפה קדשו של הרה"ק ה"בית ישראל" מגור זי"ע, וכך אמר:

בפסוק נאמר (ויקרא ו', ג'): והרים את הדשן, "דשן" היינו אפר שהוא קתות לגמרי - אינגאנצן צושטיסן, ואומר הפסוק, כשאדם הוא אצל עצמו בבחי' "דשן", ער איז אינגאנצן צושטיסן, הוא מרגיש בעצמו שהוא כלום, הוא לא שוה שום דבר, אז יש מצוה של "והרים את הדשן" - צריכים להרימו לעודדו ולחזקו...

עוד אמר הגאון שליט"א: נאמר בפסוק (דברים ל', י"ט): ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך. ולכאורה הרי יש כאן כפילות הלשון, ובחרת בחיים - למען תחיה אתה וגו'. ואמר בשם הרה"ק ה"אמרי נועם" זי"ע, שלא יחשוב אדם שהוא יכול להתנהג ככל העולה על רוחו, ולעשות מה שבא לו במחשבתו ללכת אחר תאוות העולם הזה, לחיות "חיים" בעולם הזה לפי רצונותיו - "האקן אַ לעבן" (לעשות חיים...), ואילו את ההתנהגות הנכונה על פי התורה - ה"חיים" האמיתיים - זה ישאיר בשביל בניו, שאותם יתן כמו שצריכים, ש"הם" ידקדקו על כל קוצו של יו"ד וישמרו על כל דקדוקי המצוות כדבעי, שזה לא על חשבון של, על אדם כזה אומר הפסוק "ובחרת בחיים למען תחיה 'אתה' וזרעך" - לא רק הילדים שלך צריכים לחיות ולשמור על התורה ומצוותיה, רק אתה ג"כ...

אחר תפילת ערבית, ניגשתי אל הגאון רבי שאול שליט"א, ואמרתי לו שאפשר להוסיף, שלכן נקרא מסכת אבות בשם "אבות", כי יש בזה הוראה לכל אחד שלא יחשוב שעיקר קיום התורה והמצוות בשלימות הוא רק אצל הילדים שלו, ואילו הוא יתנהג כחפצו וילך אחר תאוותיו, על זה בחר רבינו הק' את שם המסכת "אבות", להורות להאדם שכל דברי התנאים במסכת זה נאמר גם בשבילו - האב... והגאון רבי שאול נהנה מאוד מהרעיון והודה לי על כך.

אח"כ מסרתי לו כמה קונטרסים "נועם שיח", והיה שם גם הקונטרס "גוף בלא נשמה", ואמרתי לו שתוכן השיחה הוא באותו ענין שהזכיר כעת בשיחתו, את מה ששמע מאת ה"בית ישראל" זי"ע על "והרים את הדשן", ונהנה מאוד ואמר כשבת שחוק על פניו "ברוך שכיוונתי..."

עולם הפוך ראיתי...

לפני כמה שנים שהיתי בארצינו הקדושה, ובאחד הימים התקיים בביהמ"ד ביאלא בירושלים עיה"ק דרשת התעוררות מאת ידידינו המשפיע הגה"צ רבי אלימלך בידרמאן שליט"א, וגם אני הלכתי ביחד עם המון רב מתושבי ירושלים להשתתף בשיחתו לשמוע את דבר ה'.

לאחר שסיים רבי אלימלך את הדרשה, ניגשתי אליו לומר לו "שלום", וכשהבחין בי הגיב במתק לשונו - כמובן באופן צחות - איר זענט געווען דא ביים דרשה?? - עולם הפוך ראיתי! - איר זיצט דא און איך שטיי און איך רעד?? [אתם הייתם כאן בעת הדרשה?? - עולם הפוך ראיתי! - אתם יושבים כאן ואני עומד ודורש??]...

צחקתי ואמרתי "איך בין נישט געקומען רעדן איך בין געקומען הערן" [לא באתי לדבר, באתי לשמוע], והוספתי, דהנה כתיב בפסוק (ויקרא י', י"ט-כ'): וידבר אהרן אל משה וגו' וישמע משה וייטב בעיניו, הנה משה רבינו שמע את הדרשה של אהרן - "וישמע משה" - "וייטב בעיניו", כי עד עתה היה משה מדבר תמיד והכל היו שומעים מפיו, וכעת כששמע דרשן אחר מדבר, דבר זה הוטב בעיניו...

געב א שמייכל...

ביום ראשון פרשת בלק שעעל"ט (תשפ"ב) הייתי במחיצתו של הרה"צ רבי אהרן מרדכי רוקח שליט"א - בן כ"ק מרן אדמו"ר מבעלזא שליט"א, שהופיע בעירנו עיר התורה לייקווד, והרה"צ אמר, שהוא רואה ב"ה שקרית בעלזא בעיר לייקווד - דער ערשטער חסידישע קריה אין שטאט - הקריה החסידית הראשונה בעיר - יש לה השפעה גדולה על העיר, לא רק על "החסידישע", אלא גם על "הליטווישע", והמשיך הרה"צ ואמר: כעת היה כאן "דער ליטווישער ראש ישיבה" - ה"ה הגאון הגדול רבי מלכיאל קוטלר שליט"א ראש ישיבת לייקווד, והוא אמר "א חסידישע ווארט"...

ואגב, מספרים שפעם ביקר הגאון הגדול רבי אהרן קוטלר זצ"ל אצל הרה"ק ה"בית ישראל" מגור זי"ע, והביא עמו גם את נכדו (י"א שהיה זה ראש הישיבה - הגאון רבי מלכיאל קוטלר שליט"א), וה"בית ישראל" נתן להילד פרי. הילד כשקיבל את הפרי, החזירו להרבי באמרו שאיננו צריך לזה. התבטא ה"בית ישראל" ואמר לרבי אהרן "ווייזט אויס אז ער וועט א חסיד שוין נישט זיין" [נראה - שהוא - חסיד כבר לא יהיה]...

מיד כששמע רבי אהרן את דברי הרבי, התכופף לעבר נכדו ולחש באזנו "הרבי נותן לך ברכה - אמור מיד 'אמן'!"...

ויש מוספים - שכששמע ה"בית ישראל" את מה שאמר רבי אהרן לנכדו, אמר לו בהלצה "אם כן, הרי אתם כן מאמינים ברבי"...

לאחרונה התלונן בפני רב אחד, שאינו יכול לסבול את התופעה שמצויה לדאבונינו במחנינו, שטלפונים מצלצלים באמצע התפילה, וכל פעם כששומע טלפון מצלצל באמצע התפילה, הוא מרגיש שחלילה עוד מעט הוא יוצא מדעתו, והוא ממשיך ואומר לי "ניסיתי כבר הכל, אני צועק, אני דופק על השולחן, אני מבקש ומתחנן בתחנונים, אני מראה באצבע שישתיקו מיד את הטלפון - לפעמים עם חיוך על הפנים ולפעמים בפנים חמורות, אבל שום דבר לא עוזר, הטלפונים ממשיכים לצלצל באמצע התפילה ואינני יודע מה לעשות", ושאל אותי הרב אם יש לי מהלך בענין זה.

סיפרתי להרב הזה, שלאחרונה צלצל טלפון אצל אחד באמצע חזרת הש"ץ, והיה מנגן ניגון חסידי יפה, וכששמעתי את הטלפון מנגן, התחלתי לרקוד ולמחוא כפים לקול צלילי שיר וזמר שנשמעו באמצע התפילה מהטלפון, וכל הנוכחים פרצו בצחוק, אמנם הבחנתי שכמה מהמתפללים כיבו באותו מעמד את הטלפון שלהם...

האדמורי"ם מסקולען וראחמיסטריווקא: מי שולח למי?...

אחד ממקורביו של זקן האדמורי"ם כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א סיפר סיפור נפלא, וכך סיפר: פעם היה איש שאחד מבני משפחתו חלה ל"ע במחלה קשה, והיו כמה רופאים שהציעו לעשות טיפול רפואי מסויים שיכול לרפא אותו מחלו, אבל לעומתם היו רופאים אחרים שהתנגדו לטיפול הזה, והרופאים לא הגיעו לעמק השוה בענין זה, ובני משפחת החולה לא ידעו גם מה לעשות, שכן מצד אחד חיי החולה עמדו על כף המאזניים וחיייו היו בסכנה והיה הכרח לעשות לו את הטיפול הרפואי, ומאידך, הניתוח שהיה עליו לעבור היתה כרוכה בסכנה גדולה כשלעצמה, ולא ידעו כיצד עליהם להתנהג בעת הזאת כאשר יש אומרים כך ויש אומרים כך.

מספר האיש הזה, שכשראה שאין ביכולת המשפחה לקבל שום החלטה, נכנס אצל כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע ושטח בפניו את כל הצדדים שבענין, ולאחר ששמע את דבריו, נענה הרבי ואמר, לכו לשמע את חוות דעתו של כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, ואם הרבי יאמר לעשות את הניתוח, יכולים לדרכו את הניתוח.

מיד נסע הלה למעונו של כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, דלתות הבית היו נעולות כי היה זה באישון לילה בשעה מאוד מאוחרת, אך בהיותו במהומה גדולה, התחיל לדפוק בחזקה על הדלת שיפתחו לו. הרבנית שמעה שאחד דופק בדלת וניגשה מיד לפתוח, והלה התנצל ואמר שיש לו שאלה מאוד דחופה לשאל את הרבי. אמרה לו הרבנית "נו, אם זה כל כך דחוף אז תיכנס לשאול את הרבי".

האיש נכנס מיד אצל הרבי וסיפר לו כל השתלשלות העניינים ושהוא מגיע קעת מבית הרבי מסקולען שאמר שאם הרבי מראחמיסטריווקא יאמר שאפשר לעשות את הניתוח יכולים לגשת לזה. ענה הרבי על אתר שיעשו את הניתוח, וציוה את רבנתו שהכל ילך כשורה ושיהיה לו רפואה שלימה. האיש שמע, ונפרד מהרבי ויצא לדרכו לחיים ולשלום. הרבנית שמעה את כל מה שאירע שם, ושאלה את בעלה הרבי שליט"א מנין הוא לקח על עצמו אחריות כזאת לפסוק על שאלה של פיקוח נפש על אתר, וזה ממש שלא כדרכו, שבדרך כלל היה הרבי שואל ומברר שוב ושוב את הענין, ורק אח"כ היה עונה בכובד ראש וישוב הדעת, ואמנם כאן השיב הרבי מיד.

כששמע הרבי את שאלת הרבנית, השיב לה בפשטות "דער סקולענער רבי האט שוין אויסגעפולט דער ישועה, איך האב נאר מסכים געווען" [האדמו"ר מסקולען כבר המשיך את הישועה, אני רק הסכמתי לכך]...

בעת שאבי מורי ז"ל חלה בערוב ימיו ל"ע, הציעו הרופאים שעליו לעבור ניתוח מסובך על השדרה רח"ל בתקוה שהניתוח יציל את חייו, ורופאים אחרים אמרו לעומתם שלא לעשות את הניתוח כי הניתוח כשלעצמו הוא מאוד מסוכן.

לאחר ששמעתי את דברי הרופאים, נכנסתי אצל כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א לשאול אותו כדת מה לעשות. הרבי שמע את דברי ושאל שוב בפרטי פרטות מה חוות דעתם של הרופאים. לאחר מחשבה רבה אמר לי הרבי "לך להתיעץ על כך עם כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען". ובהיותי מקורב אצל הרבי מסקולען זי"ע, וכבר הזכרתי אצלו כמה פעמים את אבי שיהיה לו רפואה שלימה, נחפזתי לבית הרבי, בתקוה ובתפילה להקב"ה שיניחו לי להיכנס מיד אל הרבי.

אך כאשר הגעתי לביתו, נודע לי שהרבי כבר יצא לדרכו להקאנטרי שם שהה בחדשי הקיץ, ולכן השגתי מיד את הטלפון של הרבי בקאנטרי והתקשרתי אליו - עדיין לא היה באותם ימים פלאפונים רק טלפון רגיל בבית - ולכן התקשרתי לבית הרבי בקאנטרי.

אחד הגבאים הרים את הטלפון ואמר לי שהרבי יצא קעת לשפאציר לשאוף איר צח מחוץ לבית, והוא עצמו הולך לצאת עוד מעט להצטרף אל הרבי ופמלייתו, ושאל אותי "מה אגיד להרבי, מי התקשר?" אמרתי לו את שמי, ואמר לי אותו בן בית, שכנראה שבערך בעוד שעה הרבי יחזור לבית ושאנסה להתקשר אז שוב.

לא עברו יותר מעשר דקות, ואני מקבל טלפון. אני מרים את הטלפון והגבאי של הרבי מסקולען אומר לי שאמר להרבי מי התקשר, והרבי הפסיק מיד את השפאציר, הסתובב וחזר לביתו, והורה שיתקשרו אלי מיד. הגבאי מסר מיד את הטלפון להרבי, ואמרתי להרבי בדיוק מה אמרו הרופאים. לאחר ששמע הרבי את כל הצדדים, הורה הרבי לעשות את הניתוח, ובירך שיהיה לו רפואה שלימה, ואכן קעצת וברכת הרבי עשינו, ואבי ז"ל עבר את הניתוח בהצלחה גדולה.

לאחר שגמרתי את השיחה עם הרבי, התנצלתי בפני הרבי שהפרעתי לו את מנוחתו ובגללי היה צריך לקצר את השפאציר, אך הרבי הרגיעני ואמר לי שלא הפרעתי לו כלום, ושהוא נהנה לדבר עמי, ובירך אותי בברכות לרוב.

הדבר מפריע לי מאד...

לאחרונה, כאשר הגיע אצלינו האדמו"ר הרה"צ רבי יענקל' מילר שליט"א ה"יארמע'ר רב" ונתן לי טשעק נדבה לבית מדרשינו, סיפר לי, שלפני כמה ימים השתתף בשמחת החתונה של בנש"ק אחד, ואמר להמחותן שהוא רוצה לתת לו מתנה מכובדת לכבוד החתונה. הרב מיארמע הוציא על אתר פנקס טשעקים מכיסו, וכתב להמחותן טשעק על סך מליון דולר! (\$1,000,000) מספר הרב מיארמע שליט"א: המחותן השתומם על המתנה המכובדת, ושאל אותי "יארמע'ר רב, האם אני יכול להכניס את הטשעק בבנק?" כששמעתי את שאלת המחותן, אמרתי לו בתימהון רב "האם יפה לעשות כן?? אתה קיבלת ממני מתנה ואתה רוצה לתת את זה לאחרי?? - קח את המתנה, והכניס אותה למסגרת ותלה אותה בביתך!..."

הרה"צ אב"ד יארמע שליט"א דרש פעם בעת שמחת השבע ברכות בחצר הקודש מחנובקא-בעלזא שהתקיימה בנוכחות הרבי שליט"א, וכך אמר: איך בין "יארמע'ר רב" [אני הנני אב"ד יארמע], יש לי אח שרוצה ג"כ לקרוא לעצמו "יארמע'ר רב" והדבר מפריע לי מאוד, אבל הוא מתעקש על כך ולי זה מאוד מפריע. עובר שנה ועוד שנה, ואחי מתעקש לקרוא לעצמו "אב"ד יארמע", אבל אינני מסכים לכך. לאחר כמה שנים של ויכוחים, הוא החליט לקרוא לעצמו "אב"ד מחנובקא-יארמע"...

THE FACE OF THIS DOCUMENT HAS A COLORED BACKGROUND ON WHITE PAPER AND ORIGINAL DOCUMENT SECURITY SCREEN ON BACK WITH PADLOCK SECURITY ICON.

CONGREGATION KOL M'VASER, INC. 50-791/214 3360
 RABBI YOSSEF JACOB MILLER
 YARMER RUV
 5 EDWIN LN • MONSEY, NY 10952 DATE 10-16-21

PAY TO THE ORDER OF Cong. Zichron Elazer \$360⁰⁰
 Three Hundred Sixty ⁰⁰/₁₀₀ DOLLARS

Capital One Bank

MEMO Y. Gornif

⑆021407912175288596351⑆3360

Security features included details on back

פלאי פלאים! הטשעק של הרה"צ לא הכניסו למסגרת אלא בבאנק - ועבר כראוי!

אני עושה כן לצורך הרבי...

כידוע שלאחרונה נחלשה קצת השמיעה של זקן האדמו"רים כ"ק מרן אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, וכשרוצים לומר להרבי דבר מה, צריכים להגביה את הקול ולדבר אליו בקול רם כדי שישמע היטב את אשר אומרים לו, ולפעמים גם כאשר מדברים אליו, והרבי שומע, קורה שהרבי אינו שומע כל כך ברור מה שהלה אומר.

סיפר לי הרה"ח ר' אליעזר יודא פויגל שליט"א מנכ"ל רשת הכוללים דחסידי ראחמיסטריווקא, שבחור אחד נכנס אצל הרבי שליט"א, והבחור אמר להרבי בקול רם "אני מבקש ברכה מהרבי שיהיה לי חשק ללמוד", והרבי אמר לו ברוב התרגשות "אמן, וכל המברך יתברך"...

סיפר לי הרה"ח רבי מאיר וויינבערגער שליט"א מחשובי חסידי ראחמיסטריווקא, שבשנת תשמ"ב, כאשר כ"ק האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א נתעטר בכתר האדמו"רות לאחר הסתלקותו של אביו זי"ע, והתחיל להנהיג את חצר הקודש ראחמיסטריווקא בעיר ואם בישראל בארא פארק, שהה במחיצת הרבי בשבת הראשונה להנהגתו, והתפלל עם הרבי תפלת מנחה וקבלת שבת.

והנה, כאשר נכנס הרבי לתפילה, אז הוא - בהיותו ילד, וידע שכאשר נכנס רבי לביהמ"ד אז צועקים "ש"ש" - לכן התחיל מיד לצעוק "ש"ש". כששמע הרבי את "צעקותיו", ניגש אליו הרבי ושאל אותו "יונגעלע, למה אתה צועק ש"ש?"...

בעריכת השולחן השנה לכבוד ל"ג בעומר באחד השנים אצל כ"ק מרן אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, כשהגישו לפני הרבי את הקומפוט, לא התחיל הרבי לאכול מיד, אלא הסב את פניו לצד בנו הרה"צ רבי דוד משה שליט"א ושאל אותו דבר מה.

אח"כ סיפר לי הרה"צ רבי דוד משה, שהרבי שאל אותו אם כולם כבר קבלו קומפוט, ורק כששמע שכולם קבלו, אז התחיל אף הוא לאכול...

פעם שהייתי כמה ימים בבארא פארק, ואז פגשתי את הרה"צ רבי דוד משה שליט"א, בנו של כ"ק האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, והוא סיפר לי, שהוריו - הרבי והרבנית - כמעט ולא נסעו מבתם לנופש, והסתבת - הרבנית הצדקנית מסקווירא ע"ה - הייתה אומרת להם תמיד, שמאוד נחוץ לנסוע לנופש [change of scenery] "צו זען אנדערע פענימער" [לראות פנים אחרות ג'כ].

בשנים מאוחרות יותר, כשאביו הרבי שליט"א היה נוסע בימות הקיץ לנופש, היה אומר "אני עושה כן לכבוד הרבנית" - ואילו אמי הרבנית שתחי' הייתה אומרת "אני עושה כן לצורך הרבי"...

כשהתקיימו כאן באמריקא בחירות לנשיא חדש, ומלבד בחירות אלו, התקיימו גם בחירות בכל עיר ועיר לכל מיני תפקידים ומשרות של העיר. בניו יורק היה אדם אחד שחור (שווארצער) שרץ והתמודד באחת הבחירות, והעסקנים נכנסו עמו אל הקודש פנימה אצל כ"ק האדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א, והסבירו העסקנים להרבי, שכעת הולך להתקיים "בחירות" בעיר והוא אחד מהמועמדים, והוא רוצה שהרבי יברך אותו שיצליח.

הרבי שמע את דבריהם ובירך 'ה' יעזור אז אלע וואס לויפן זאלן מצליח זיין" [שכל אלו הרצים ומתמודדים יצליחו]...

נועים זמירות ישראל

הרה"ח הנעלה מו"ה קלמן שטעקל ז"ל

גלב"ע י' חשון תשפ"ב

בליל ש"ק העבר (פרשת לך לך, י' חשון תשפ"ב) נסתלק מאתנו אחד משיירי ה"חסידישע פארצייטישע אידן פון די אמאליגע סארט", מתלמידיו האחרונים של הרה"ק בעל "דמשק אליעזר" זי"ע, נעים זמירות ישראל, המלחין והמשורר המפורסם לבית וויז'ניץ, שזכה לשורר בעריכת שולחנם של האחים הקדושים הרה"ק ה"אמרי חיים" זי"ע והרה"ק ה"מקור ברוך" זי"ע, ה"ה הרה"ח הישיש והנעלה מו"ה קלמן שטעקל ז"ל.

ר' קלמן ז"ל היה ה"בעל תפילה" הקבוע ב"קבלת שבת" בביהמ"ד וויז'ניץ בבארא פארק - שם נתגדלתי בנעוריי - וזכיתי לשמוע ממנו אלפי תפילות! כמו"כ זכיתי כמה פעמים לשמוע אותו מתפלל בראש השנה תפילת מוסף, בהיותו ה"בעל תפילה" הקבוע שם בימים הנוראים, והנני מחיה את עצמי בכל פעם שאני נזכר מתפילות אלו.

ר' קלמן היה גם ה"בעל קורא" הקבוע בביהמ"ד שם, וערך את ה"הקפות" בשמחת תורה, וכמו כן ניהל את ה"באטע" בליל שבת קודש ו"סעודה שלישיית" בעת רעוא דרעוין, וכל המשתתפים נהנו עד למאד מניגוניו המרגשים והמופלאים.

ר' קלמן, מלבד שכיבד את ה' בגרונו ושימש כ"בעל תפילה" נפלא בקולו הנעים והיפה, היה מתפלל את ה"עבודה שבלב זו תפילה" בעבודה נפלאה, כשכל מלה ומלה הייתה נאמרת בהשתפכות הנפש, ובפרט המוספים של ר"ה שהיה עבודה נוראה מיט א פארצייטישע חן, באופן מופלא ביותר, כשראו אצלו בחוש את הבחינה של "כל עצמותי תאמרנה", וכל מי ששמע את תפילתו שנבעו מעמקי לבו, וראה אותו מתפלל בהשתפכות הנפש, כאשר לבבו בוער בהשתוקקות ובכיסופין דקדושה, היה משיב את נפשו ומחיה את עצמו.

בשנות בחרותי, בהיותי מתפלל בביהמ"ד וויז'ניץ גם בימות החול, התפללתי ביחד עם ר' קלמן מדי יום ביומו, וזכיתי לראות את ה"הלוך ילך" שלו מקרוב, וללמוד את הנהגתו המופלאה בהיותו דמות של חסיד קמאי מלפני דורות, כשה"עבודה" שלו מתחילה כבר כמה שעות קודם התפילה, כאשר היו רואים אותו מדי יום ביומו יושב על מקומו בפניה והוגה בהתמדה נפלאה בתורה הקדושה. כמו"כ היה מוסר שיעורים ברבים בביהמ"ד שם בבהירות עצומה ובחן מיוחד.

בערב שבת קודש, היה מגיע לביהמ"ד הרבה קודם זמן המנחה, והיה עוסק בתורה ועבודה. הוא היה רגיל ללמוד בקול רם - מיט א ברען.

ר' קלמן היה מאוד חביב אצל כולם, בהיותו מלא שמחה ומלא חיות בחדוות החיים, והיה תענוג אמיתי לשוחח עמו. כשהוא היה נכנס לביהמ"ד, היה מפיח רוח חיים בכלום - ער האט אלעמען אויפגעלעבט, והרבה פעמים היה נכנס כשהוא מזמר לעצמו איוה ניגון, והיה נראה כאילו הוא קופץ ורוקד בהיכנסו לביהמ"ד. השי"ת זיכני לקירבה יתירה ממנו, ודליתי מבארו - באר מים חיים - הרבה סיפורים ועובדות נפלאות שזכה לראות ולשמוע מהדור הקודם, בהיותו דבוק להצדיקים הקודמים זי"ע. כמו"כ היה מלמד אותי את נוסחאות התפילה וניגונים עתיקים ומיוחדים.

שנה אחת, כשחזרתי לאמריקא לאחר שהייתי בא"י בראש השנה במחיצת הקודש של מרן הגה"ק בעל ה"ישועות משה" זי"ע, פגש אותי ר' קלמן, ושאל אותי "תגיד לי, באיזה ניגון התלהב הרבי ביותר?" ואמרת לי, שנדמה לי שהרבי התלהב באופן מיוחד כשזימרו את הניגון "לב טהור" בעת עריכת השולחן בליל ראש השנה (ובדרך אגב, בניגון הזה ליוו אותי לחופתי). ר' קלמן אמר שלא ברור לו באיזה ניגון מדובר, וביקש ממני שאזמר לו את השיר הזה.

כששרתי לו את הניגון, התפלא ר' קלמן מאוד, באמרו שמעולם לא שמע את הניגון הזה, וביקש ממני שאזמר אותו שוב, כי הוא רוצה ללמוד היטב את השיר הזה, והרבה שנים אח"כ היה מכיר לי טובה על כך שלימדתי אותו זמר כל כך יפה.

לפני הרבה שנים, הזדמן לי להשתתף כמה פעמים ב"באטע" בליל שבת קודש בביהמ"ד וויז'ניץ בבארא פארק. ה"באטע" נמשך עד לשעות המאוחרות של הלילה, ונשארו שם ר' קלמן ז"ל ועוד כמה זקנים. היה זה מחזה נורא הוד וטעם גן עדן לראותם שרים ומזמרים לקל חי בהתעוררות נפלאה באישון לילה בלי להרגיש שהשעון הולך ומתקדם. השעה היתה כבר כ"כ מאוחרת שהאור שבבית המדרש נכבה על ידי ה"שבת זייגער", ובכ"ז נשארו ר' קלמן ושאר הזקנים בחושך לשיר בדביקות עצומה ובחיות דקדושה.

שמעתי אומרים שהגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ-מאנסי זי"ע היה רגיל לברר אחר ראש השנה אצל האנשים שהתפללו עם ר' קלמן, איך היו התפילות שם. וסיפר לי אחד, שפעם התבטא הרבי ואמר "אז איך וואלט געקענט, וואלט איך געדאוונט ביי ר' קלמן" [אם הייתי יכול, אזי הייתי הולך להתפלל אצל ר' קלמן]...

סיפר לי ידידי ש"ב הרה"ג ר' מרדכי הערש מאליק שליט"א רב דק"ק "ערך ש"י", שכמה פעמים יצא לו ללכת בערב שבת קודש במקוה בביהמ"ד וויז'ניץ, וכשנכנס לביהמ"ד שם, ראה את ר' קלמן יושב במקומו בפניו, ולומד בקול רם ובהתלהבות, וכמה פעמים אירע שהיתה המוהמה בביהמ"ד, כי הגויים ססידרו את הביהמ"ד וניקו אותו לכבוד שבת הופרעו על ידי כמה ילדים, והגויים צעקו עליהם שישתלקו משם, ולמרות כל המוהמה שהיתה שם, ראה שר' קלמן אינו מרים את עיניו כלל מהספר בו למד, אלא המשיך ללמוד בהתמדה כאילו לא היה...

לקראת יום חתונתי ויום שמחת לבי (בשנת תשמ"ח), הזמנתי את ר' קלמן שיבוא לזמר בחופתי. כשקיבל ר' קלמן את הזמנתי, בדק מיד בלוח שלו, ואמר לי שלצערו לא יוכל למלא את בקשתי, מפני שאז יש לו נסיעה המתוכננת מכבר, וישהה מחוץ לעיר, אך התחיל להרגיע אותי באמרו "ארג דיק נישט - אל תדאג - אשלח לך את בני נ"ו שהוא ישיר בחופה שלך - ער זינגט שענער פון מיר" [הוא שר יותר יפה ממני]...

אמרתי לו "ר' קלמן - אתם חושבים שבחופה שלי אני צריך א שיינעם זינגער?? - אני צריך את ר' קלמן!!"..." **"וואס האסטו פון קלמן??"** [מה יש לך מ"קלמן"?] - שאל אותי בפליאה. אמרתי לו "א איד וואס איז געשטאנען און געזינגען ביים טיש פונעם הייליגן "אמרי חיים" זי"ע, אים וויל איך אז ער זאל זינגען אונטער מיין חופה!" [יהודי שעמד ושר בעריכת שולחנו של הרה"ק ה"אמרי חיים" זי"ע, אותו אני רוצה שיזמר תחת חופתי]...

כשמע ר' קלמן את תשובתי, נתרגש עד למאוד, והחליט לשנות את כל תוכניותיו ולעשות את כל המאמצים כדי להשתתף בחופתי...

אבד כלי חמדה, אוי מי יתן לנו תמורתו!

ר' קלמן ז"ל בחופת הרב שליט"א

א הייליגער רבי...

היכן שהולכים והיכן שעומדים - כולם רוצים לשמוע איזה סיפור אודות "שר התורה" מרן הגאון האדיר רבי חיים קניבסקי זכר צדיק וקדוש לברכה, שנסתלק בשבוע שעבר.

כשנכנסתי כאן לה"א אירופי", האט מען מיך באַפּאַלן "מה אתה יכול לספר על רבי חיים?". ואומר את האמת, שהנני עומד כאן בדילעמע, המחותן - גיסי הי"ו כיבד אותי לדבר, אבל מובן מאיליו שלא זו היתה כוונתו - שאעמוד כאן לספר סיפורים על רבי חיים, הוא בודאי רצה שאומר משהו אודות החתן או משהו אודות הענין של שמחת חתן וכלה, ואיך אני יכול לנצות כל אחד ואחד - ווי קען איך צופרירן שטעלן יעדן איינעם?

התיישבתי אפוא והתחלתי לדפדף במאות התשובות שזכיתי לקבל מאת רבי חיים זצוק"ל, ומצאתי שם דבר שנוגע לענין של "שמחת חתן וכלה".

הנה ידוע מה שאמרו חז"ל "מס' ברכות דף ר' ע"ב) "כל הנהנה מסעודת חתן ואינו משמחו עובר בחמשה קולות". ושאלתי את רבי חיים, מהו הכוונה של "הנהנה מסעודת חתן", כשנכנסים לחתונה ורואים שמוכן סעודה מפוארת, אז כולם עומדים ו"נהנים" מאוד מהסעודה, וכי גם זה בגדר של "הנהנה מסעודת חתן?", הנה בבית מדרשנו מתקיימת בצפרא דשבתא לאחר התפילה "קידושא רבא", ובשעה שהקהל סועד את לבו ממטעמי השבת, אני אומר שיחה, אני מסתכל ורואה שכולם אוכלים - אני **נהנה** לראות איך שהם אוכלים. כמו"כ, כשנכנסים לחתונה **ונהנים** לראות איך שכולם אוכלים, האם זה בגדר של "נהנה" מסעודת חתן?

ענה לי רבי חיים זצוק"ל, שבפשטות, הכוונה של "כל הנהנה מסעודת חתן" הוא "**שאוכלים**" מהסעודה.

והנה, כשנכנסים לחתונה ורואים עיצוב מיוחד עד הגג של שוקולדים וניסעלעך [אגוזים], כל הנכנסים נעצרים ומפליאים את זה שזה כל כך יפה, ס'איז מורא'דיג, כל אחד מסתכל ו**נהנה**, אף אחד אינו מעיז לקחת משהו משם, אף אחד אינו רוצה לקלקל את העיצוב הנאה, וביום שלמחרת החתונה, הכל הולך לפח הזבל. אמנם כל אחד "נהנה", אבל אין זה בגדר של "נהנה מסעודת חתן", כי רבי חיים אומר שהנהנה מסעודת חתן הכוונה "שאוכלים" מהסעודה, וממילא, כיון שאין זה בגדר של "הנהנה" מסעודת חתן, אז הוא לא יתאמץ "לשמח" את החתן, ולא ירגיש את האחריות שהוא מוכרח לשמח את החתן כדי שלא לעבור על "חמשה קולות", שכן הוא לא "נהנה", כי דווקא "הנהנה" מסעודת חתן ואינו משמחו עובר בחמשה קולות, והאם יש אחד שרוצה לעבור בחמשה קולות?! וממילא יתאמץ הוא בכל כוחו לשמח את החתן, אבל אם מישהו יש לו "הנאה", אבל אין זה בגדר של "נהנה מסעודת חתן", הוא לא יתאמץ לשמח את החתן - מהיכתי תיתי - או כן או לא.

מחותן יקר! הלא אתה רוצה בודאי שכל אחד שבא להחתונה ישמח את החתן, וממילא עליך לראות שיגישו לכולם אוכל טוב ומשובח...

אני רוצה לומר עכשיו משהו אודות חתן דידן נ"ו: החתן שלנו הולך להיות בעז"ה "בעל" מאוד טוב - זייער אַ גוטער מאן! מאיפה אני יודע? האם יש לי רוח הקודש?

אלא לפני כמה שבועות זכיתי להיות בארץ ישראל, ובהיותי בירושלים עיר הקודש הגיעה אל אכסנייתי משלחת חשובה מארגון "דרשו" והזמינו אותי לקחת חבל במעמד הנשגב והמפואר של הסיום על "דף היומי בהלכה" שיתקיים במוצאי שבת קודש בירושלים. אמרתי להם, שבשבת אני מתכוונן

לשהות בעז"ה בקרית וויז'ניץ בבני ברק. אמרו לי חברי המשלחת, שהם יארגנו עבורי רכב, והרכב יגיע במוצ"ש לקרית וויז'ניץ ויקח אותי לירושלים - נגיע עם הרכב עד הדלת של האולם, ואוכל להיכנס מיד בלא להמתין עד שכל האנשים יכנסו - הנהג ימתין עלי ויחזיר אותי לבני ברק אחר המעמד, ואני יכול להביא עמי גבאי, והגבאי גם יכול להיכנס עמי ביחד, ויהיה לו מקום לשבת ליד הבמה בשולחן המזרח. והנה בדרך כלל כשאני נוסע למרחקים, אינני לוקח עמי גבאים - אומרים על כ"ק הגה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע, שבזקנותו סילק מחצרו הקדוש כמה גבאים, ושאלו את הרבי, אדרבה, כעת שהרבי חלש צריכים להוסיף עוד כמה גבאים - לא להפחית. אמר להם הרבי: כשהייתי צעיר, לא היה איכפת לי שיהיו עוד כמה גבאים, אבל בזקנותי אין בכוחי לשמש כל כך הרבה גבאים...

חשבתי לעצמי, את מי אוכל לקחת עמי כאן ל"גבאי", ועלה בדעתי, הרי יש לי כאן נעפיו [אחיין] - חתן דידן - בחור כהלכה, הוא המועמד המתאים להיות גבאי טוב. הצעתי לו איפוא את ההצעה, און ער האט זיך צוגעקאפט צו דעם, אדרבה, הוא באמת רצה מאוד להשתתף בסיום של "דרשו", אבל כבר לא היה שייך לקבל כרטיסים, הרבה אנשים מחפשים בנרות לקבל כרטיסים אבל הכל כבר נגמר, וכאן אני מגיע אליו במגש של זהב, כרטיס בחינם, ומגיעים עם רכב מהדלת של הבית ומסיעים אותו היישר לאולם והוא אינו צריך לחכות בשורה עם כל האנשים כדי להיכנס, והוא אינו צריך לעמוד על הפרענצ'עס, ונותנים לו מקום מכובד ליד ה"אויבן אָן", וכמוכן שמיד אמר "כן, הנני מוכן ומזומן".

למעשה, החתן ני"ו אכן היה "הגבאי", הוא הגיע עמי ברכב והשתתף במעמד, איך מוזע נעק זאגן, איך האב זיך ממש מחי' געווען מיט אים, איך האב זיך באלעקט די פינגער, אלע רביס וואלטן זיך געוואונטשן צו האבן אזא גבאי!...

"בעל" - זה "גבאי"! - "יצחק! תמחול לי ותלך לחנות לקנות לי משהו, ובדרך חזור היכנס לחנות לקנות לי עוד משהו, וכשאתה חוזר תמחול להוציא את הזבל לחוץ"...

בבית - ה"אשת חיל" היא המנהיג, ובחוץ - ברכב, בדרך כלל הבעל הוא המנהיג - אויך מיר א מנהיג - "יצחק! תקח אותי לכאן, יצחק, תקח אותי לשם, והמתן לי עד שאצא, זה לא יקח יותר משעתיים"...

בעל - הוא גבאי צדקה - "אני צריכה היום חמש טשעק'ס, אבל אתה לא צריך לטרוח למלאות את הסכום, אני כבר ימלא... מחר, הנני צריכה מזומן, ויום אח"כ הנני צריכה טשעק'ס מיט מזומן"...

החתן שלנו - אונזער גבאי - יהיה בעז"ה "בעל" מאוד טוב...

כעת הנני רוצה לומר שבח אודות החתן שלנו, החתן שלנו הוא "תלמיד חכם". כולם מסתכלים עלי, "זהו זה? אהה? - איך קען נישט פארגינען?? הנה יושב כאן מחותן חדש, זאג מיט באק ציינער!! החתן הוא צדיק! קדוש וטהור! עובד גדול! דער בעסטע בחור אין ישיבה! - א תלמיד חכם? - נו, מהיכי תיתי"...

שמעתי מידידי ש"ב כ"ק מרן האדמו"ר מקאסוב שליט"א כשדיבר אודות הגאון האדיר שר התורה רבי חיים זצוק"ל, שאמר: רבי חיים היה "שר התורה". התואר "שר התורה" - לאו כל אדם זוכה לזה, "א הייליגער רבי" "א צדיק" - זה יכולים לומר על כל אחד, ואף אחד אינו יודע "מה זה" - אדער יא אדער ניין [או כן או לא], אבל התואר "שר התורה" - דאס איז עפעס אנדערשט אינגאנצן [זה כבר משהו אחר לגמרי]...

ומימלא, שאומר על החתן שהוא "צדיק" - על כל בחור יכולים לומר שהוא "צדיק", לומר על החתן שהוא "עובד" - כל בחור הוא "עובד", על כל בחור אומרים שהוא "דער בעסטע בחור אין ישיבה", אבל החתן שלנו הוא "תלמיד חכם"!...

*נאמר באויפריף של החתן יצחק פוקס ני"ו - ש"ק פרשת שמיני תשפ"ב

מיט'ן נאז צו דער וואנט...

מתוך דברי תורה במעמד "קריעת ים סוף"
ליל שביעי של פסח תשפ"ב

בפסוק בפרשת בשלח נאמר (שמות י"ד, כ"ב): ויבואו בני ישראל בתוך הים ביבשה, וכמה פסוקים אח"כ (שמות ט"ו, י"ט) נאמר באופן אחר: ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים - בפסוק הראשון נאמר קודם "בתוך הים" ואח"כ "ביבשה", ובפסוק השני נאמר תחילה "ביבשה" ואח"כ "בתוך הים".

והנה בספה"ק "נועם אלימלך" ועוד ספרים מבוואר, שהנס של קריעת ים סוף היה נס שלא כדרך הטבע, ויבואו בני ישראל "בתוך הים ביבשה" - הם הלכו באמצע הים ואז נעשה יבשה, וע"י הנס הנפלא הכירו כל העולם להשכיל לדעת את ההשגחה העליונה, וזה השפיע אמונה כה גדולה על בני ישראל, עד שאפילו "ביבשה" - כשהם הלכו ביבשה, גם אז היתה בחינה של "בתוך הים", שהכירו לדעת את החסדים הגלויים של הקב"ה על כל צעד ושעל שגם דבר הנראה שהוא כדרך הטבע הוא בעצם ניסים גלויים.

וזהו פשר השינוי בפסוקים, לא רק "בתוך הים ביבשה" - כשהלכו בתוך הים שנתייבש הכירו לדעת את ההשגחה העליונה וחסדיו הגלויים של הקב"ה, אלא אף "ביבשה" - כשהלכו במקום שהוא יבשה, גם אז היה להם הבחינה כ"בתוך הים" - שהיה נחשב להם דבר זה כנס גדול כאילו שהם הולכים בתוך הים ביבשה.

וזהו שאמר דוד המלך בתהלים (ס"ו, ו'): הפך ים ליבשה, מה שהיה להם בתוך הים שהיה נס גלוי חוץ לדרך הטבע, נתהפך להיות גם ביבשה, שמהנס של קריעת ים סוף נעשה גלוי שהקב"ה עושה ניסים ונפלאות על כל צעד ושעל, שאפילו "ביבשה" - כשהלכו ביבשה, הם ראו חסדים גלויים והכירו לדעת שכל דבר הוא מאתו יתברך.

וזהו תכליתו של כל יהודי, שעל כל צעד ושעל יכיר לדעת שאין מושג של דרך הטבע או מקרה, רק צריכים עינים פקוחות לראות את הסייעתא דשמיא והחסדים הגלויים בכל דבר ודבר שהשי"ת עושה עמו.

ואספר סיפור נפלא על סייעתא דשמיא עצומה שזכיתי לראות עין בעין בחול המועד פסח שעל"ט (תשפ"ב).

לפני יו"ט פסח העל"ט התקשר אלי אחד ממקורבי החשובים הדר בירושלים עיה"ק, אך לרוב טירדות הפרט והכלל בעסקי במכירת חמץ, נבצר ממני לענות לו, על כן השאיר לי הודעה על הטלפון.

בחול המועד התקשרתי אליו לברכו בברכת "גוט יו"ט", אך כשהוא לא ענה לטלפון, השארתי לו הודעה על הטלפון שלו, ובתוך דבריי אמרתי, שהיות וזהו הקשר היחיד שיש לי עם ירושלים עיה"ק במשך היו"ט, ממילא הנני רוצה לצאת בזה את ידי חובת ענין ה"עליה לרגל". כשחזר והתקשר אלי לאחר זמן אמר לי שבדיוק באותה דקה שהשארתי לו את ההודעה בטלפון, לא ענה לי מפני שעמד אז מיט'ן נאז צו דער וואנט - אצל הכותל המערבי...

"רבים צריכים לו"...

במוצש"ק פרשת ויצא (תשפ"ב) זכיתי לביקור הוד בביתי מאת הרה"צ רבי בערל טווערסקי שליט"א אב"ד ראחמיסטריווקא לייקווד, ואז מסרתי לו את שני הכרכים של ספרי "נועם שיח - ובלכתך בדרך" שיצאו לאור לרגל שמחת נישואי בניי ני"ו, ושאל אותי הרה"צ שליט"א "מתי יוצא לאור חלק ג'?" אמרתי לו "קודם דארף מיין זון ידידי יהודה אַ חתן ווערן"...

אמר לי הרה"צ: אם כן, השידוך שלו הוא בבחינת "רבים צריכים לו", כי אחינו בני ישראל צריכים כבר את החלק השלישי של ה"נועם שיח", ובזכות הרבים בודאי יזכה בע"ה להיות חתן בקרוב ממש ובניקל...

והנה, ביום חמישי באותה השבוע - יום חמישי פרשת וישלח - זכינו בעזהשית"ת שבני הבחור ידידי יהודה ני"ו נעשה חתן בשעה טובה ומוצלחת!...

הירושה של הרה"ק מסקולען זי"ע...

לאחרונה פגשתי את אחד מנכדי כ"ק מרן האדמו"ר מסקולען זי"ע, והוא אמר לי שהוא קורא בקביעות את הגליונות "נועם שיח" ונהנה מהם מאוד, אמנם - הוא מתאונן - כבר זמן רב שהנני מחפש לקנות את ב' חלקי "נועם שיח" - ובלכתך בדרך" שהופיעו לאור לרגל שמחת נישואי ב' בניכם, ואף ביקרתי בכמה חנויות ספרים כדי לקנותם, אך למגינת לבי לא מצאתי את שאהבה נפשי, ושאל אותי אם שייך לקבל אצלי את הספרים. אמרתי לו שכשיזדמן לו להיות בעיר לייקווד יכנס אלי ואתן לו את הספרים.

כמה שבועות אחר פגישתו עמי, התקשר אלי הנכד הנ"ל ואמר לי שהוא רוצה לספר לי סיפור נפלא ביותר, וכך סיפר:

לפני זמן לא רב חילקו את ספרי זקני הרה"ק מסקולען זי"ע בין הבנים, ונתנו לכל בן חלק מן הספרים בירושה, וכמו"כ אף נתנו לכל נכד ונכד איזה ספרים מספרי הרה"ק זי"ע. והנה - מספר הנכד בהתרגשות גדולה - אינה ה' לידי מציאה גדולה - המסבב כל הסיבות סיבב, שבין הספרים שנפלו בגורלי מירושת זקני, היו ב' חלקי "נועם שיח" - ובלכתך בדרך" שהיה שייך לזקני הרה"ק מסקולען זי"ע, כשבשער הספרים ישנו הקדשה שכתבתם לזקני הרה"ק זי"ע בכתב ידכם...

הרה"ק מסקולען זי"ע כמה חדשים לפני הסתלקותו מברך את הרב שליט"א

באבוב-וויז'ניץ או וויז'ניץ-באבוב??

מסופר, שבחתונה הגדולה שהתקיימה בארץ ישראל לכבוד שמחת נישואי נכדת הגה"ק בעל "ישועות משה" מוויז'ניץ זי"ע עם נכד הגה"ק רבי שלמה (השני) מבאבוב זי"ע, התקיימה שמחת שבע ברכות רבתי בקרית באבוב בת ים ע"י קהילת באבוב בארץ הקודש. באמצע השמחה נעמד הגה"ק מבאבוב זי"ע לדבר, ואמר כך:

אני מסתכל סביבי ואני רואה שתולה כאן שלט גדול שכתוב עליו "שמחת בית באבוב-וויז'ניץ", אתמול השתתפתי בשמחת שבע ברכות שנערך ע"י קהילת וויז'ניץ, וגם שם היה שלט גדול ויפה, עליו היה כתוב "שמחת בית וויז'ניץ-באבוב", אצלינו כתוב תחילה באבוב ואח"כ וויז'ניץ, ושם - בוויז'ניץ היה כתוב תחילה וויז'ניץ ורק אח"כ באבוב.

אני חושב - אמר הרבי - שהיה צריך להיות פונקט פארקערט [בדיוק להיפך], כשבאים להשתתף בשמחה אצלינו, אז אנו צריכים לכבד את האורחים, "וויז'ניץ" הם אורחים אצלינו, והיו צריכים לכתוב על השלט "שמחת בית וויז'ניץ-באבוב", ושם בוויז'ניץ היה צריך להיות כתוב "שמחת בית באבוב-וויז'ניץ", וכך אומרים חז"ל במסכת אבות (פ"ד מ"א) "איזהו מכובד המכבד את הבריות..."

מסופר, שבעת שהרה"ק רבי שלמה מבאבוב (השני) זי"ע ביקר בארץ הקודש לכבוד שמחת החתונה של נכדו, עם נכדת מרן בעל ה"ישועות משה" מוויז'ניץ זי"ע, אז כל אדם שניגש אליו בעת שמחת החתונה לברכו בברכת מזל טוב, קם כ"ק מרן האדמו"ר מבאבוב בפניו מלא קומתו לברכו אף הוא מלא חופניים ברכות - בבחי' "כל עצמותי תאמרנה".

הרבי מוויז'ניץ בעל ה"ישועות משה", הביט כל העת על האדמו"ר מבאבוב, והתפעל מאוד מעבודתו הגדולה בעת החתונה. לפתע פנה הרבי מוויז'ניץ אל הרבי מבאבוב ושאל אותו "באבובער רב, מנין לכם כאלו כוחות, והלא כעת באתם מנסיעה ארוכה מאמריקא, והינכם כבר יהודי מבוגר, אני אין לי את הכוחות האלו, מנין לכם כוחות אלו?"

השיב לו הרבי מבאבוב בשאלה "וויז'ניצער רבי, האם אתם שותים קפה בכל בוקר?" אמר לו הרבי מוויז'ניץ "כן". שאל הרבי מבאבוב "ומי עושה את הקפה?" ענה הרבי מוויז'ניץ "הגבאי". אמר לו הרבי מבאבוב "אני גם שותה כל בוקר קפה, אמנם אני - לא די שאת הקפה שלי הנני מכין לי בעצמי, אלא שגם את הקפה לגבאי הנני מכין בעצמי"...

הצלת נפשות בזכות "סיפורי צדיקים"...

בשב"ק פרשת שמות העעל"ט (תשפ"ב) לאחר ה"קידושא רבא" בצפרא דשבתא, ניגש אלי אחד מחשובי מתפללי בית מדרשנו הרה"ח ר' יהודה אטייס הי"ו, ואמר לי בהתרגשות גדולה שברצונו לספר לי סיפור נפלא ביותר שאירע אתמול בליל שבת קודש, וכך סיפר:

אבי שיחי' זקוק לרחמי שמים מרובים באשר שהוא אינו בקו הבריאות וסובל ל"ע ממחלת הסכרת (סוכר), והוא צריך למדוד תמידין כסדרן את רמת הסוכר בדמו ולקחת את התרופות הראויות. אמי רגילה למדוד לאבי את הסוכר רק באמצע השבוע, אבל בשבת היא אינה מודדת, אמנם היות שבתקופה האחרונה נחלה אבי בוירוס הקורונה ל"ע, לכן הסתפקה אמי אם למדוד לאבי את הסוכר גם בשבת, ולבסוף החליטה שלא למדוד לו את הסוכר בשבת.

ממשיך ר' יהודה לספר: אתמול בליל שב"ק ישבנו כולנו בסעודת שבת ביחד עם ההורים שיחיו, וסיפרנו סיפורי צדיקים כנהוג. אחי שיחי' סיפר איזה סיפור מאחד הצדיקים הגדולים זי"ע, והסיפור היה קשור משהו לענין ה"סוכר". אמי ששמעה שמדברים משהו מענין ה"סוכר", החליטה שאולי הפעם היא כן תמדוד לאבי את הסוכר, ואכן ממחשבה למעשה, הלכה מיד למדוד את הסוכר. כשהסתכלה על המודד לראות את המצב, חשכו עיניה! הסוכר כלל לא היה מאוזן והמצב היה מסוכן ביותר. מיד קראו ל"הצלה" והבהילו את אבי לבית החולים, שם ייצבו את מצבו והצילו את חייו...

אַזאַ "שוונצנות" איז נישט אזוי געפערלעך...

ידוע, שכאשר היו באים אל מרן הגה"ק מוויזשניץ-מאנסי זי"ע בעל "תורת מרדכי" ומבקשים ממנו "תיקון", היה נותן תיקון קל, ואומר שאת "השאר" הוא לוקח על עצמו.

היה פעם בחור אחד שעבר רח"ל על עבירה חמורה, וכשהייתה לו הרהור תשובה, נכנס אל הקודש פנימה, וביקש מהרבי שיתן לו תיקון ודרך תשובה. אמר לו הרבי שיתרום ח"י דולר לקופת הצדקה של רבי מאיר בעל הנס, וילמוד שלשה דפי גמרא.

הבחור עשה כאשר ציוה עליו הרבי, ומאז התהפך לאיש אחר, וגדל לבחור חשוב ורציני. לאחר זמן שכבר היה משכמו ומעלה, והתעלה עוד ועוד, הייתה לו חלישות הדעת שאולי לא קיבל את התיקון הנכון מהרבי, כי הרבי נתן לו תיקון חלש לעבירה חמורה כל כך, ולכן נכנס שוב אל הרבי ואמר להרבי שהוא מרגיש שהוא לא קיבל את התיקון הנכון.

אמר לו הרבי "אמור לי, איזה תיקון נתתי לך?", אמר הבחור "הרבי הורה לי לתרום ח"י דולר לקופת רבי מאיר בעל הנס וללמוד שלשה דפי גמרא", "ומה עוד אמרתי?" - שואל הרבי, "הרבי אמר שאת השאר הוא לוקח על עצמו".

כשמע הרבי את דברי הבחור, נענה ואמר "א"כ, הרי זה כמאן דליתא!"...

חסידים מספרים, שמה שמרן הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויזשניץ זי"ע התייטר בשנתו האחרונה ביסורים נוראים וקשים רח"ל, היו אלו ה"תיקונים" שהרבי היה מקבל עליו כל השנים...

והנה יש כאלו אנשים שאומרים, שמי שאומר כל על הרבי זהו "שוונצנות", ואני אומר שדבריהם אמת, אבער אַזאַ "שוונצנות" איז נישט אזוי געפערלעך...

אחד סיפר, שבימי בחרותו נכשל פעם בשוגג באיסור בשר בחלב, וקיבל על עצמו שבמשך שנה שלימה לא ישתה קפה. כעבור זמן קצר, הרגיש הבחור שהוא לא יכול לסבול עוד ללא קפה, ונכנס אל הגה"ק בעל "תורת מרדכי" זי"ע וסיפר לו את כל מה שאירע, ושאל את הרבי מה עליו לעשות.

כשמע הרבי את דבריו, אמר לו: אני לא הייתי נותן לך "תיקון" כל כך קשה, אבל אם אתה מעצמך קיבלת עליך את התיקון הקשה הזה, אז עליך לעמוד בקבלתך...

סיפר לי הרה"צ רבי יעקב מרדכי האגער שליט"א אב"ד וויז'ניץ אלעד, שאצל זקנו כ"ק מרן האדמו"ר ה"אמרי חיים" מוויז'ניץ זי"ע היה נהוג שנשים אינן מתענות בתעניות ציבור, לבד מתשעה באב ויום הקדוש, ומעוברות ומיניקות לא התענו גם בתשעה באב. לעומת זה, כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-מאנסי זי"ע בעל "תורת מרדכי" הנהיג, שנשים כן מתענות כמו הגברים.

ממשיך הרה"צ לספר, שלאחר נישואי אחותו עם בנו הצעיר של הגה"ק בעל "תורת מרדכי" - ה"ה כעת כ"ק מרן האדמו"ר מוויזשניץ-בית שמש שליט"א, אירע פעם ביום תענית שאחותו קיבלה טלפון מאביה - כעת מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א מקרית וויז'ניץ, והאבא שואל אותה אם היא כבר אכלה היום, וכשהשיבה שלא אכלה, אמר לה אביה שתלך לאכול משהו.

כשמעה את דברי אביה, סיפרה זאת לבעלה, וכשמע בעלה את דברי חותנו לא ידע מה לעשות, שכן בוויזשניץ-מאנסי נוהגים שנשים כן מתענות כאמור, ולכן התקשר אל אביו הרבי בעל "תורת מרדכי" זצ"ל ושאל אותו מה לעשות.

לאחר מחשבה, אמר הרבי בעל "תורת מרדכי" לבנו, "אני לא אתערב כאן, שכן כיון שאביה התקשר הלא יש בזה ענין של כיבוד אב, ולכן תעשה זוגתך כאשר ציוה עליה אביה, אבל בנוגע להדורות הבאים בעז"ה - לבניכם ובנותיכם - אז תמשיכו להנהיג את הנהוג אצלנו שנשים כן מתענות..."

"בקשת מחילה" איננה סגולה...

אנו עומדים כעת לקראת הימים הנוראים, אחד הדברים שבני ישראל עוסקים בימים אלו, הוא לפייס אחד את השני, ובפרט בערב יום הקדוש, שנוהגים לבקש מחילה זה מזה.

והנני רוצה למסור בפניכם יסוד חשוב בענין "בקשת מחילה", והוא מיוסד על עובדה מסוימת שאירע לאחורונה.

אדם אחד היה צריך לקאמפיוטער (מחשב) לצורך עבודה מסוימת, והלך למקום אחד ("חדר מחשבים") - ששם משכיים מחשבים לפי שעות, ומשלמים על ההשתמשות כפי הזמן שהשתמשו עם המחשב. במקום הזה של המחשבים, היה חדר גדול עם כמה מחשבים, וליד כל מחשב היה כסא ושולחן לאדם אחד, ומסביב לכל מחשב היה מחיצה על ארבעת הצדדים - שיהיה לכל אחד כעין חדר פרטי - ברם המחיצה לא הייתה גבוהה כ"כ, ואחד הצדדים היה דלת שאפשר להזיז הלוך ושוב (sliding door).

בחדר המחשבים הזה היה תלוי פתק ליד כל מחשב, שם היה כתוב שמבקשים מכל באי החדר הזה שלא לדבר בקול, כי זה מפריע להיושבים שם, היות וכאמור היה זה חדר אחד גדול עם כמה מחשבים ולא כמה חדרים, ואם מדברים בקול, אז זה מפריע להאחרים וגורם להם שאין להם ישוב הדעת, וכל אחד רוצה להתרכז בעבודתו בישוב הדעת.

מספר האדם הזה: כשהתיישבתי ליד אחד המחשבים והתחלתי להשתמש בו, לפתע שמעתי קולות רמים שהגיעו לאוזני מאחד שישב שם בחדר המחשבים ודיבר בטלפון בקולי קולות. אני ועוד כמה אנשים שישבו שם, צעקנו כל הזמן "ש! ש!" וכן דפקנו לו על הדלת כדי שידבר בשקט, אך מאומה לא עזר לנו, האדם המשיך לדבר בקול רם והתעלם לגמרי מהגעורות שגערתי בו אני והיושבים בחדר, והדבר גרם שלא הייתה לי כלל ישוב הדעת ולא היה שייך לעבוד שם על המחשב.

ממשיך האדם לספר: לאחר שזה שדיבר בקול גמר את עבודתו, קם, וניגש לחזרי, ודפק על הדלת שלי ורצה לדבר עמי, אך לא הייתי מסוגל לענות לו כלל, וכך עמד דופק על חדרי שוב ושוב, וכשראה שאינני פותח, התחיל לפתוח בעצמו את דלת החדר, אך אז קמתי ממקומי, ודחפתי את הדלת בחזרה ולא הרשיתי לו לפתוח את הדלת, וכך עמדנו שנינו ורבנו אחד עם השני, הוא דוחף לכאן לפתוח את הדלת ואני דוחף לכיוון ההפוך.

לפתע - מספר האיש, אני שומע שאותו המדבר בקול רם צועק לי "אני רוצה לדבר עמך לרגע, למה אתה סוגר לי את הדלת על פניי?", וכשלא התייחסתי לדבריו, צעק לי שוב "אני רק רוצה לבקש ממך מחילה על שהפריעתי לך בעבודתך! תן לי לדבר עמך רגע!". ואז - מספר האיש - קמתי בחמתי, והתחלתי לצעוק עליו "וכי אינך רואה שאני עוסק?? וכי אינך יודע שכל דקה שיושבים כאן אצל המחשב עולה כסף?? אם אתה רוצה לדבר עמי, המתן עד שאסיים את עבודתי!"

מספר האדם: כשיצאתי לחוץ, ראיתי שזה שדיבר בקול מחכה לי, וכשהבחין בי שיצאתי כבר, ניגש אלי ואמר לי שאם הוא דיבר בקול מידי גבוה וזה הפריע לי, אז הוא מתנצל ורוצה לבקש ממני מחילה. ואז אמרתי לו "אני רואה שאתה מדקדק מאוד בדברי חז"ל, שכן חז"ל אומרים לנו (מס' סנהדרין פ"ד, מ"ה) "חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם" - והלא ראית את הפתקים שכתוב עליהם שצריכים להיות בשקט ולא לדבר בקול, וכן הלא ראית היטב הטיב שאתה מפריע כאן לכל היושבים בחדר, ואף שצעקו לך ודפקו לך על הדלת שתפסיק לדבר בקול רם, לא התייחסת, שכן **בשבילי נברא העולם!** - אתה צועק לי מבעד לדלת שאתה רוצה לדבר עמי, אתה דוחף את הדלת בכח ומפריע לי בעבודתי ולוקח לי לגמרי את הישוב הדעת שלי, למה? כי **בשבילי נברא העולם!** אני אומר לך שכל דקה שהמחשב עובד עולה לי כסף, אבל כל זה לא איכפת לך ואתה ממשיך להפריע לי, למה? כי **בשבילי נברא העולם!**...

ועכשיו שאתה בא לפייס אותי ולבקש ממני מחילה על זה שהפריעתי לי, אתה לא בא לפייס אותי, אתה בא להרגיע את המצפון שלך - דו קומסט נישט מין איבערבעטן, דו קומסט זיך ריין וואשן"...

אחים יקרים! זה הוא יסוד גדול וחשוב בענין "בקשת מחילה" - בקשת מחילה איננה סגולה! אל תבקש מחילה מהשני בגלל שאתה רוצה ליכות לשנה טובה! אל תבקש מחילה כי אתה רוצה שהקב"ה ימחל לך ג'כ"ו! אל תבקש מחילה כי אתה רוצה לטהר את עצמך ולהיכנס לימים הנוראים נקי בלי כתמים של חטאים ועוונות! תכליתו של "בקשת מחילה" הוא דבר אחד, **רק לפייס את השני!**...

מכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקוו

בשורה טובה תדשן עצם

בשמחה רבה הננו הודיע, אשר בחסדי השי"ת זכינו, שניתן לשמוע את שיעורי ושיחות הרב שליט"א במערכת

"קול הלשון"

*7 קוד הרב (code) 7646

03-617-1111

718-521-5231

1 - אידיש- מוסר וחסידות; 2 - אידיש- הלכה; 3 - אנגלית English

www.kohalashon.com

הרב שלמה זלמן פרידמן - אב"ד סאנטוב
Horav Shlomo Zalman Friedman - Santover Rov

ובעז"ה מפעם לפעם יסיפו עוד שיעורים ושיחות -
חדשים וגם ישנים - לתובת הצמאים לדבר ה'.

וכאן המקום להודות להנהלת מערכת "קול הלשון"
העומדים ליומנו בכל צעד ושעל, ומסדרים הכל עצהיו"ט

בברכת להגדיל תורה ולהאדירה

הנהלת המכון

הרב שלמה זלמן פרידמן - אב"ד סאנטוב - שיחות באידיש

סיפורי צדיקים \ ענינים שונים \ מועדי השנה \ נועם שיח \ נועם שיח מפי רבנים
ומגידים \ שיחות הדרכה לבחורים \ תפילות ונוסח \ חורבן בית המקדש \ לעולם
יהא אדם \ שיחות בויזניץ \ נגיף הקורונה \ הגרדייה במירון - "לג בעומר תשפ"א" \
דרשות ממגידים שונים בקהילת סאנטוב

***

הרב שלמה זלמן פרידמן - אב"ד סאנטוב - הלכה באידיש

***

הרב שלמה זלמן פרידמן - אב"ד סאנטוב - שיחות באנגלית

Different Inyonim / Coronavirus / Meron Tragedy - Lag BaOmer 2021

***

נועם שיח מפי רבנים ומגידים

האדמו"ר מפשעווארסק שליט"א \ Rabbi David Ashear \ הרב אהרן טויסיג \ הרב
מאיר ברוך שטיין \ אב"ד סיקסא \ הרב אברהם ישעיה קובלסק \ הרב יחזקאל יוסף
גייגר \ הרב חיים שכטר \ Rabbi Pesach Krohn

Rabbi Shlomo Zalman Friedman

Currently Rabbi Shlomo Zalman Friedman has 8 K'tures

Rabbi Shlomo Zalman Friedman, is the rov of K'thal Zichron Elazar Santov in Lakewood New Jersey, and is a world renowned speaker and Mashpia. Rabbi Friedman has been a sought-after speaker at hundreds of events and Yeshivos across the United States and abroad. His lectures, mostly in Yiddish, sometimes in English, are known to be very inspiring, leaving a great impact on the audience. The lectures and discourses of Rabbi Friedman are published bi-weekly in the well-known Gilyon "Noam Siach", and are quoted regularly in the daily and weekly bulletin produced by Dirshuv'nik. Likewise, they are quoted in the Hamodia (Hebrew and English), Vated, Der Yid, The Moment (Yiddish magazine). The words of Rabbi Friedman are constantly quoted by world famous maggidim as Rabbi Elimelech Biderman, Rabbi Yitzchok Silberstein, Rabbi Pesach Krohn, Rabbi David Ashear, Rabbi Aron Tousig among others.

Length	Access	Title	Date	Language	Category
15:47	Listen Download 119376	חובת האדם במינים אלו	2020-7-26	Yiddish	The 3 Weeks
20:33	Listen Download 119064	Take Them Away! It's Been Enough! - The Continuing Challenges of the Corona Period	2020-7-23	English	Corona Chizuk
8:10	Listen Download 118999	אסור לרבו בשעת התפלה	2020-7-22	Yiddish	Prayer
35:51	Listen Download 118852	חס המקום על כבוד הבריות	2020-7-21	Yiddish	Jewish Understanding
17:00	Listen Download 118709	הדממת דבריו-דברי חיזוק ודריכה כיצד להתמודד עם הסיבות נאמר בתקנות הקורונה	2020-7-20	Yiddish	Corona Chizuk
19:29	Listen Download 118768	With Enthusiasm We Go - Dinei Chizuk as Shuls Re-open Post Corona	2020-7-20	English	Corona Chizuk
39:04	Listen Download 118679	ובגוים לא יתחשב	2020-7-19	Yiddish	Corona Chizuk
15:31	Listen Download 118526	אחדות בתוך חידושי שיתוף חזית לאור המצב הקשה של הקורונה	2020-7-16	Yiddish	Corona Chizuk

אגירת נדידה מאת המשפיע המפורסם
הרה"צ רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א

שמונה בח' וגילו צדיקים

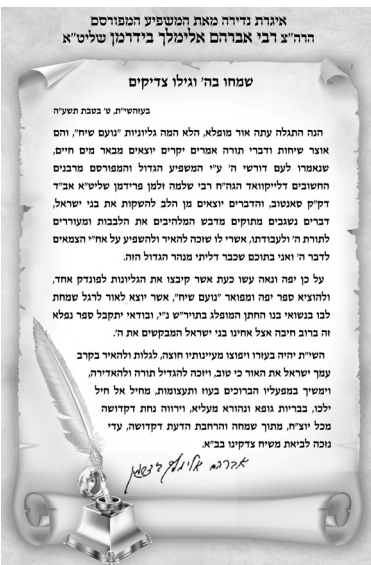
כעושיה"ט ט' שבט תשע"ח

הנה התגלה עתה אור מופלא, הלא הנה בליעות 'נועם שיח', והם
אוצר שיחות ודברי תורה אמרים יקרים יצאום מפי רבי חיים,
שנאמרו לדעם דורשי ה' ע"י המשפיע הגדול והמפורסם מרבנים
החשובים דליוקואד הנחיה רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אב"ד
צדיק סאנטוב. ודברים יוצאים מן הלחן השקט את בני ישראל,
דברים נטובים מתוקים המלחינים את הלבבות ופעוררים
למרות ה' ולעבודתו, אשר לו שוכה לאהיר ולהשפיע על אחי' הנפאים
לדבר ה' ואני בתוספת דליתיו מטרות גדולות הוה.

על כן יפה ונאה עשו כעת אשר קיבצו את הבליות למגדן אחד,
והוצאו ספר יפה ומפואר 'נועם שיח', אשר יוצא לאור לרגל שפחת
לבו בנושאי בני חתונת המופלג בתירוש' נ"י, וברואי יתקבל ספר נפלא
הו ברוב חיבה אצל אחינו בני ישראל הנבקשים את ה'.

הש"ת יהיה בעזרו ויפוצו מעינותיו חוצה, נללות ולהאיר בקרב
עמי ישראל את האור כי טוב, ויבה להגדיל תורה ולהאדירה,
וימשך במפעלו הבוריכם בעזר ותעזמות. מחיל אל חול
לכו, בבריות נוצא והואר מעליא, וירווח חת קדושה
מכל יוצת, שנוח שפחה והרחבת הדעת קדושה, עדי
נוכח לכיאת פשיט צדיקטי בב"א.

אברהם אלימלך בידרמן שליט"א

בעזהשי"ת

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו
עד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים

וקול שמחה

וקול כלה

קול ששון

קול חתן

ברוב שבח והודאה להקב"ה על כל החסד שגמלנו
מתכבדים אנו להזמין את קרובינו וידידינו
להשתתף בשמחת כלולת בנינו היקרים

הבחור החתן המופלג בתו"ש

כמר **נתן צבי אלימלך** נ"י

עב"ג

הכלה הבתולה המהוללה

מרת **חנה אסתר** תחי'

שתתקיים בעזהשי"ת למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת
ביום רביעי לסדר "ויאמר להם פרו ורבו" (נח)
אור ליום ב' לחודש חשון תשפ"ג לפק
קבלת פנים בשעה 6:30 החופה בשעה 7:30
שמחת חתן וכלה בשעה 10:00

באולם נעימת החיים

555 OAK STREET

לעיקוואוד, ניו דזערזי

המצפים לקבל פניכם בשמחה ובטוב לבב

הורי הכלה

שלמה זלמן פרידמאן וב"ב

רב דקהל "זכרון אלעזר" סאנטוב

לעיקוואוד יצ"ו

הורי החתן

חיים מאיר פישמאן וב"ב

בארא פארק יצ"ו

Rabbi Shlomo Zalman Friedman

Rabbi of Cong. Zichron Elazar

16 Irene Court
Lakewood, N.J. 08701

Tel/Fax: 732 - 905-8378

Study: 732 - 886-1944

שלמה זלמן פרידמאן

רב דקהל

זכרון אלעזר סאנטוב

סאנטוב

להודות ולהלל, אפריון לשלמה, וש"ס

לעיקוואוד נ. דז.

בס"ד, יום ג' לסדר "הקם תקים עמו", י' לחודש אלול תשפ"ב לפ"ק

מלך עולמים, שוכן שחקים, הוא ישלח נחמה ברחמיו העצומים, למעלת כבוד

כ"ק מרן האדמו"ר מסקווירא שליט"א

על השבר הגדול בהילקח ממנו בתו החשובה והיקרה

הרבנית הצדקנית

מרת ציפורה ע"ה בת מרן דוד שליט"א

הרופא לשבורי לב והמנחם ציון וירושלים, ינחם את מרן שליט"א בכפליים, ולא תוסיפו לדאבה עוד, וזכותה הגדולה של בתו הרבנית הצדקנית ע"ה תגן עליכם, שתזכו להמשיך בעבודת הקודש, ולהאריך ימים על ממלכתכם, ולהמשיך לנהל את העדה הק' עדת ישורון מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ומתוך רוב שמחה ונחת דקדושה, עדי יקוצו וירננו שוכני עפר בביאת משיח צדקנו בב"א.

הכו"ח בהוקרה והערצה המשתתף בצערכם מעומק הלב

אשר = ש"ס

A Personal Call

For some time already, we have merited to grace your tables with the *gilyon* "Noam Siach". Since its inception, it has merited great *siyata diShmaya*, and has been warmly welcomed by those who thirst to hear the Word of Hashem. It reaches thousands of homes who greatly enjoy it at the Shabbos table. Many more keep asking to have it sent by email or in print. Much effort is invested into producing the pamphlet for the merit of the *tzibbur*.

At this time, we would like to offer you an opportunity to be a partner in our endeavor to spread Torah, by taking part in the great expenses involved. May the merit of doing so serve as a *zechus* for you to be inscribed in the book of *tzaddikim* for life, with much goodness and peace.

You can have the opportunity to dedicate an entire *gilyon* for \$230 or NIS 660. You can do so in memory of someone, in honor of a *simchah*, as a merit for a *refuah* or success, or for any other reason you wish. To send details or to arrange a donation by credit card, you can reach out by email to

9996551.z@gmail.com

In order to make a direct deposit to the bank, please email the above address to receive bank details.

The address for a donation by mail is:

Cong. Zichron Elazar
5308 13th Ave., Suite 597
Brooklyn, NY 11219

With blessings for a sweet new year

Machon Aperion L'Shlomo

אליכם אישים אקרא*

בס"ד

זה כבר עידן ועידנים, אשר זכינו לפאר את שולחנכם עם הגליון "נועם שיח", אשר מאז צאתו לאור עולם זכה לסייעתא דשמיא גדולה, להרוות את נפש הצמאים לדבר ה', והוא מגיע לאלפי בתים בישראל המענגים בהם את שולחן השבת, ורבים אומרים 'מי יראנו טוב', ובכל יום מתקבלים בקשות חדשות מאלה המבקשים לשלוח להם הגליון במייל או בהדפסה. הגליון נערך בהשקעה מרובה וביגיעה גדולה לזיכוי הרבים.

ועל עתה באנו, להעניק לכם הזדמנות להיות שותף במפעלנו להפצת התורה, וליטול חלק בהוצאות הגדולות והמרובות, וזכות הרבים יעמוד לכם באלף המגן להיכתב ולהיחתם בספרן של צדיקים גמורים לאלתר לחיים טובים ולשלום ולכט"ס.

ניתנת בזה ההזדמנות להקדיש קונטרס שלם בעד מאתיים ושלושים דולר [230\$] או 660 ש"ח. תוכלו להקדיש את הקונטרס לעילוי נשמת, לשמחה, לרפואה, להצלחה, ולכל מה שתחפצו. כמו"כ אפשר גם להקדיש חצי קונטרס וכו'.

לשלוח את הפרטים או לסדר נדבה באשראי נא לפנות למייל:

9996551.z@gmail.com

כדי להפקיד ישירות לחשבון הבנק, נא לפנות למייל הנ"ל לקבלת הפרטים

לשלוח נדבה בדואר רגיל:

Cong. Zichron Elazar
5308 13th Ave. Suite 597
Brooklyn, NY 11219

בברכת כתיבה וחתימה טובה ושנה טובה ומתוקה

מכון אפריון לשלמה

*משלי ח', ד'

